
Siva Upanishad

श्रीशिवोपनिषत्

Document Information

Text title : shivopanishhad

File name : shivopanishad.itx

Category : upanishhat, shiva

Location : doc_upanishhat

Author : Traditional

Transliterated by : Converted by Ulrich Stiehl

Latest update : September 7, 2002, October 6, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 24, 2023

sanskritdocuments.org

Siva Upanishad

श्रीशिवोपनिषत्

कैलासशिखरासीनमशेषामरपूजितम् ।
कालघ्नं श्रीमहाकालमीश्वरं ज्ञानपारगम् ॥ १-१ ॥

सम्पूज्य विधिवद्भक्त्या ऋष्यात्रेयः सुसंयतः ।
सर्वभूतहितार्थाय पप्रच्छेदं महामुनिः ॥ १-२ ॥

ज्ञानयोगं न विन्दन्ति ये नरा मन्दबुद्ध्यः ।
ते मुख्यन्ते कथं घोराद्भगवन्भवसागरात् ॥ १-३ ॥

अेवं पृष्टः प्रसन्नात्मा ऋष्यात्रेयेण धीमता ।
मन्दबुद्धिविमुक्त्यर्थं महाकालः प्रभाषते ॥ १-४ ॥

महादेव उवाच
पुरा रुद्रेण गदिताः शिवधर्माः सनातनाः ।
देव्याः सर्वगणानां य संक्षेपाद्ग्रन्थकोटिभिः ॥ १-५ ॥

आयुः प्रज्ञां तथा शक्तिं प्रसमीक्ष्य नृणामिह ।
तापत्रयप्रपीडां य भोगतृष्णाविमोहिनीम् ॥ १-६ ॥

ते धर्माः स्कन्दनन्दिव्यामन्यैश्च मुनिसत्तमैः ।
सारमादाय निर्दिष्टाः सम्यक्प्रकरणान्तरैः ॥ १-७ ॥

सारादपि महासारं शिवोपनिषदं परम् ।
अल्पग्रन्थं महार्थं य प्रवक्ष्यामि जगद्धितम् ॥ १-८ ॥

शिवः शिव षमे शान्त- नाम याद्यं मुहुर्मुहुः ।
उच्यारयन्ति तद्भक्त्या ते शिवा नात्र संशयः ॥ १-९ ॥

अशिवाः पाशसंयुक्ताः पशवः सर्वथेतनाः ।
यस्माद्द्विलक्षणास्तेभ्यस्तस्मादीशः शिवः स्मृतः ॥ १-१० ॥

गुणो बुद्धिरलंकारस्तन्मात्राणीन्द्रियानि य ।

भूतानि य यतुर्विशदिति पाशाः प्रकीर्तिताः ॥ १-११ ॥

पञ्चविंशकमज्ञानं सलजं सर्वदेलिनाम् ।

पाशाजालस्य तन्मूलं प्रकृतिः कारणाय नः ॥ १-१२ ॥

सत्यज्ञाने निबध्यन्ते पुरुषाः पाशाबन्धनैः ।

मद्भावाय विमुच्यन्ते ज्ञानिनः पाशपञ्जरात् ॥ १-१३ ॥

षड्विंशकश्च पुरुषः पशुरज्ञः शिवागमे ।

सप्तविंश एति प्रोक्तः शिवः सर्वजगत्पतिः ॥ १-१४ ॥

यस्माच्छिवः सुसम्पूर्णाः सर्वज्ञः सर्वगः प्रभुः ।

तस्मात्स पाशाडरितः स विशुद्धः स्वभावतः ॥ १-१५ ॥

पशुपाशापरः शान्तः परमज्ञानदेशिकः ।

शिवः शिवाय भूतानां तं विज्ञाय विमुच्यते ॥ १-१६ ॥

अेतदेव परं ज्ञानं शिव एत्यक्षरद्वयम् ।

विद्याराधाति विस्तारं तैलबिन्दुरिवाभ्रसि ॥ १-१७ ॥

सकृदुच्यारितं येन शिव एत्यक्षरद्वयम् ।

बद्धः परिकरस्तेन भोक्षोपगमनं प्रति ॥ १-१८ ॥

द्व्यक्षरः शिवमन्त्रो ऽयं शिवोपनिषदि स्मृतः ।

अेकाक्षरः पुनश्चायमोमित्येवं व्यवस्थितः ॥ १-१९ ॥

नामसंकीर्तणार्थेव शिवस्याशेषपातकैः ।

यतः प्रमुच्यते क्षिप्रं मन्त्रो ऽयं द्व्यक्षरः परः ॥ १-२० ॥

यः शिवं शिवमित्येवं द्व्यक्षरं मन्त्रमव्यसेत् ।

अेकाक्षरं वा सततं स याति परमं पदम् ॥ १-२१ ॥

मित्रस्वजनबन्धुनां कुर्यान्नाम शिवात्मकम् ।

अपि तत्कीर्तनाधाति पापमुक्तः शिवं पुरम् ॥ १-२२ ॥

विज्ञेयः स शिवः शान्तो नरस्तद्भावभावितः ।

आस्ते सदा निरुद्धिग्नः स देहान्ते विमुच्यते ॥ १-२३ ॥

दृधन्तः करणं ज्ञेयं शिवस्य आयतनं परम् ।

दृत्पद्मं वेदिका तत्र लिङ्गमोकारमिष्यते ॥ १-२४ ॥

पुरुषः स्थापको ज्ञेयः सत्यं संमार्जनं स्मृतम् ।
 अलिंसा गोमयं प्रोक्तं शान्तिश्च सखिलं परम् ॥ १-२५ ॥
 दुर्यात्संमार्जनं प्राज्ञो वैराग्यं यन्दनं स्मृतम् ।
 पूजयेद्दधानयोगेन संतोषैः कुसुमैः सितैः ॥ १-२६ ॥
 धूपश्च गुग्गुलुर्द्वयः प्राणायामसमुद्भवः ।
 प्रत्याहारश्च नैवेद्यमस्तेयं च प्रदक्षिणाम् ॥ १-२७ ॥
 धृतिं दिव्योपयारैश्च सम्पूज्य परमं शिवम् ।
 जपेद्दध्यायेच्च मुक्त्यर्थं सर्वसङ्गविवर्जितः ॥ १-२८ ॥
 ज्ञानयोगविनिर्मुक्तः कर्मयोगसमावृत्तः ।
 मृतः शिवपुरं गच्छेत्स तेन शिवकर्मणा ॥ १-२९ ॥
 तत्र भुक्त्वा मडाभोगान्प्रलये सर्वदंढिनाम् ।
 शिवधर्माच्छिवज्ञानं प्राप्य मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १-३० ॥
 ज्ञानयोगेन मुख्यन्ते देहपातादनन्तरम् ।
 भोगान्भुक्त्वा च मुख्यन्ते प्रलये कर्मयोगिनः ॥ १-३१ ॥
 तस्माज्ज्ञानविदो योगात्तथाज्ञाः कर्मयोगिनः ।
 सर्वं भवेत् विमुख्यन्ते ये नराः शिवमाश्रिताः ॥ १-३२ ॥
 स भोगः शिवविद्यार्थं येषां कर्मास्ति निर्मलम् ।
 ते भोगान्प्राप्य मुख्यन्ते प्रलये शिवविद्यया ॥ १-३३ ॥
 विद्या संकीर्तनीया हि येषां कर्म न विद्यते ।
 ते यावत्सर्वं विमुख्यन्ते यावत्कर्म न तद्भवत् ॥ १-३४ ॥
 शिवज्ञानविदं तस्मात्पूजयेद्विभवेर्गुरुम् ।
 विद्यादानं च कुर्वीत भोगभोक्षजिगीषया ॥ १-३५ ॥
 शिवयोगी शिवज्ञानी शिवजापी तपोऽधिकः ।
 कर्मशः कर्मयोगी च पञ्चैते मुक्तिभाजनाः ॥ १-३६ ॥
 कर्मयोगस्य यन्मूलं तद्भक्ष्यामि समासतः ।
 लिङ्गमायतनं येति तत्र कर्म प्रवर्तते ॥ १-३७ ॥
 ॥ धृतिं शिवोपनिषदि मुक्तिनिर्देशाध्यायः प्रथमः ॥

अथ पूर्वस्थितो लिङ्गे गर्भः स त्रिगुणो भवेत् ।
 गर्भाद्वापि विभागेन स्थाप्य लिङ्गं शिवालये ॥ २-१ ॥
 यावत्लिङ्गस्य दैर्घ्यं स्यात्तावद्देधाश्च विस्तरः ।
 लिङ्गतृतीयभागेन भवेद्देधाः समुच्छ्रयः ॥ २-२ ॥
 भागमेकं न्यसेद्भूमौ द्वितीयं वेदिमध्यतः ।
 तृतीयभागे पूजा स्वादिति लिङ्गं त्रिधा स्थितम् ॥ २-३ ॥
 भूमिस्थं यतुरश्रं स्वादष्टाश्रं वेदिमध्यतः ।
 पूजार्थं वर्तुलं कार्यं दैर्घ्यात्त्रिगुणविस्तरम् ॥ २-४ ॥
 अधोभागे स्थितः स्कन्धः स्थिता देवी च मध्यतः ।
 उर्ध्वं रुद्रः कमाद्वापि ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ २-५ ॥
 अेत अेव त्रयो लोका अेत अेव त्रयो गुणाः ।
 अेत अेव त्रयो वेदा अेतय्यान्यत्स्थितं त्रिधा ॥ २-६ ॥
 नवउस्तः स्मृती ज्येष्ठः षड्दस्तश्चापि मध्यमः ।
 विद्यालनीयस्त्रैउस्तं लिङ्गमानमिदं स्मृतम् ॥ २-७ ॥
 गर्भस्थानतः प्रविस्तारस्तदूनश्च न शस्यते ।
 गर्भस्थानतः प्रविस्ताराद्दुपर्यपि संस्थितम् ॥ २-८ ॥
 प्रासादं कल्पयेच्छ्रीमान्विभजेत त्रिधा पुनः ।
 भाग अेको भवेज्जङ्घा द्वौ भागौ मञ्जरी स्मृता ॥ २-९ ॥
 मञ्जर्या अर्धभागस्थं शुक्रनासं प्रकल्पयेत् ।
 गर्भादर्थेन विस्तारमायामं च सुशोभनम् ॥ २-१० ॥
 गर्भाद्वापि त्रिभागेन शुक्रनासं प्रकल्पयेत् ।
 गर्भादर्थेन विस्तीर्णा गर्भाच्च द्विगुणायता ॥ २-११ ॥
 जङ्घामिश्च भवेत्कार्या मञ्जर्यङ्गुलराशिना ।
 प्रासादार्षेन विज्ञेयो माण्डपस्तस्य वामतः ॥ २-१२ ॥
 माण्डपात्पादविस्तीर्णा जगती तावदुच्छ्रिता ।
 प्रासादस्य प्रमाणेन जगत्या सार्धमङ्गुलम् ॥ २-१३ ॥
 प्राकारं तत्सामन्ताभ्य गुपुराद्यालभूषितम् ।

प्राकारान्तः स्थितं कार्यं वृषस्थानं समुच्छ्रितम् ॥ २-१४ ॥

नन्दीश्वरमडाकालौ द्वारशाष्पाव्यवस्थितौ ।

प्राकाराद्दक्षिणे कार्यं सर्वोपकरणान्वितम् ॥ २-१५ ॥

पञ्चभौमं त्रिभौमं वा योगीन्द्रावसथं मडत् ।

प्राकारगुभं तत्कार्यं मैत्रस्थानसमन्वितम् ॥ २-१६ ॥

स्थानाद्दशसमायुक्तं भव्यवृक्षजलान्वितम् ।

तन्मडानसमाग्नेय्यां पूर्वतः सत्रमाण्डपम् ॥ २-१७ ॥

स्थानं याण्डेशमैशान्यां पुष्पारामं तथोत्तरम् ।

कोष्ठागारं च वायव्यां वारुण्यां वरुणालयम् ॥ २-१८ ॥

शमीन्धनकुशस्थानमायुधानां च नैरृतम् ।

सर्वलोकोपकाराय नगरस्थं प्रकल्पयेत् ॥ २-१९ ॥

श्रीमदायतनं शम्भोर्योगिनां विजने वने ।

शिवस्यायतने यावत्समेताः परमाणवः ॥ २-२० ॥

मन्वन्तराणि तावन्ति कर्तुर्भोगाः शिवे पुरे ।

मडाप्रतिमलिङ्गानि मडान्त्यायतनानि च ॥ २-२१ ॥

कृत्वाप्नोति मडाभोगानन्ते मुक्तिं च शाश्वतीम् ।

लिङ्गप्रतिष्ठां कुर्वीत यदा तल्लक्षाणां कृती ॥ २-२२ ॥

पञ्चगव्येन संशोध्य पूजयित्वाधिवासयेत् ।

पालाशोद्गुम्भराश्रय- पृषदाज्यतिलैर्यवैः ॥ २-२३ ॥

अग्निकार्यं प्रकुर्वीत दद्यात्पूर्वाहुतित्रयम् ।

शिवस्याष्टशतं हुत्वा लिङ्गमूलं स्पृशेद्बुधः ॥ २-२४ ॥

अेवं मध्ये ऽवसाने तन्मूर्तिमन्त्रैश्च मूर्तिषु ।

अष्टौ मूर्तीश्वराः कार्याः नवमः स्थापकः स्मृतः ॥ २-२५ ॥

प्रातः संस्थापयेत्त्रिङ्गं मन्त्रैस्तु नवभिः क्रमात् ।

मडास्नापनपूजां च स्थाप्य लिङ्गं प्रपूजयेत् ॥ २-२६ ॥

गुरोर्मूर्तिधराणां च दद्याद्दत्तमदक्षिणाम् ।

यतीनां च समस्तानां दधान्मध्यमदक्षिणाम् ॥ २-२७ ॥

दीनान्धकृपणोत्थश्च सर्वासामुपकल्पयेत् ।
 सर्वभक्ष्यान्नपानाद्यैरनिषिद्धं य भोजनम् ॥ २-२८ ॥
 कल्पयेद्दागतानां य भूतेभ्यश्च बलिं उरेत् ।
 रात्रौ मातृगणानां य बलिं दद्याद्विशेषतः ॥ २-२९ ॥
 अेवं यः स्थापयेत्त्रिङ्गं तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 कुलत्रिशकमुद्धृत्य भृत्यैश्च परिवारितः ॥ २-३० ॥
 कलत्रपुत्रमित्राद्यैः सङ्घितः सर्वभान्धवैः ।
 विमुच्य पापकलिलं शिवलोकं व्रजेन्नरः ।
 तत्र भुङ्क्वा मडाभोगान्प्रलये मुक्तिमाप्नुयात् ॥ २-३१ ॥
 ॥ एति शिवोपनिषदि लिङ्गायतनाध्यायो द्वितीयः ॥

अथान्यैरल्पवित्तैश्च नृपैश्च शिवभाषितैः ।
 शङ्कितः स्वाश्रमे कार्यं शिवशान्तिगृहद्वयम् ॥ ३-१ ॥
 गृहस्थेशानदिग्भागे कार्यमुत्तरतो ऽपि वा ।
 भ्रात्वा भूमिं समुद्धृत्य शल्यानाकोटय यत्नतः ॥ ३-२ ॥
 शिवदेवगृहं कार्यमष्टउस्तप्रमाणातः ।
 दक्षिणोत्तरदिग्भागे किञ्चिच्छीर्षं प्रकल्पयेत् ॥ ३-३ ॥
 उस्तमात्रप्रमाणां य दृढपट्टयतुष्टयम् ।
 यतुष्कोषेषु संयोज्यमर्धपात्रादिसंश्रयम् ॥ ३-४ ॥
 गर्भमध्ये प्रकुर्वीत शिववेदिं सुशोभनाम् ।
 उदगवार्तिकृष्णतां(?) किञ्चिच्चतुःशीर्षकसंयुताम् ॥ ३-५ ॥
 त्रिउस्तायामविस्ताराम्भोऽशाङ्गुलमुच्छ्रिताम् ।
 तश्चीर्षाणीव उस्तार्धमायामाद्विस्तरेण य ॥ ३-६ ॥
 शिवस्थण्डिलमित्येतच्चतुर्दुस्तं समं शिरः ।
 मूर्तिनैवेद्यदीपानां विन्यासार्थं प्रकल्पयेत् ॥ ३-७ ॥
 शैवलिङ्गेन कार्यं स्यात्कार्यं मणिजपार्थिवैः ।
 स्थण्डिलार्धं य कुर्वन्ति वेदिमन्यां सवर्तुलाम् ॥ ३-८ ॥
 षोडशाङ्गुलमुन्सेधां विस्तीर्णां द्विगुणेन य ।

गृहे न स्थापयेच्छैलं लिङ्गं मणिजमर्थयेत् ॥ ३-८ ॥

त्रिसंध्यं पार्थिवं वापि कुर्यादन्यद्दिनेदिने ।

सर्वेषामेव वर्णानां स्फाटिकं सर्वकामदम् ॥ ३-१० ॥

सर्वदोषविनिर्मुक्तमन्यथा दोषभावडेत् ।

आयुष्मान्बलवाञ्श्रीमान्पुत्रवान्धनवान्सुभी ॥ ३-११ ॥

वरमिष्टं च लभते लिङ्गं पार्थिवमर्थयन् ।

तस्माद्धि पार्थिवं लिङ्गं ज्ञेयं सर्वार्थसाधकम् ॥ ३-१२ ॥

निर्दोषं सुलभं चैव पूजयेत्सततं भुधः ।

यथा यथा मडालिङ्गं पूजा श्रद्धा यथा यथा ॥ ३-१३ ॥

तथा तथा मडत्युण्यं विज्ञेयमनुवृत्तः ।

प्रतिमालिङ्गवेदीषु यावन्तः परमाणवः ।

तावत्त्वान्मडाभोगस्तत्कर्तास्ते शिवे पुरे ॥ ३-१४ ॥

॥ इति शिवोपनिषदि शिवगुडाध्यायस्तृतीयः ॥

अथैकभिन्नाविच्छिन्नं पुरतः शान्तिमण्डपम् ।

पूर्वापराष्टस्तं स्याद्द्ववादशोत्तरदक्षिणे ॥ ४-१ ॥

तद्द्वारभित्तिसंभङ्गं कपिच्छुकसमावृतम् ।

पटद्रयं भवेत्स्थाप्य स्रुवाद्यावारुतेना ॥ ४-२ ॥

द्वारं त्रिशाभं विज्ञेयं नवत्यङ्गुलमुच्छ्रितम् ।

तदर्धेन च विस्तीर्णं सत्त्ववाटं शिवालये ॥ ४-३ ॥

दीर्घं पञ्चनवत्या च पञ्चशाभासुशोभितम् ।

सत्त्ववाटद्रयोपेतं श्रीमद्वालनमण्डपम् ॥ ४-४ ॥

द्वारं पश्चान्मुषं ज्ञेयमशेषार्थप्रसाधकम् ।

अभावे प्राङ्मुषं कार्यमुदगदक्षिणतो न च ॥ ४-५ ॥

गवाक्षकद्रयं कार्यमपिधानं सुशोभनम् ।

धूमनिर्गमनार्थाय दक्षिणोत्तरकुडयोः ॥ ४-६ ॥

आग्नेयभागात्परितः कार्या जलगवाक्षकाः ।

उर्ध्वस्तूपिकया युक्ता षष्ठच्छिद्रपिधानया ॥ ४-७ ॥

शिवाग्निदोत्रकुण्डं य वृत्तं उस्तप्रमाणातः ।
 यतुरश्रवेदि(kA) श्रीमन्मोपलानयभूषितम् ॥ ४-८ ॥
 कुण्डं द्विउस्तविस्तीर्णं पञ्चउस्तसमुच्छ्रितम् ।
 शिवाग्निदोत्रशरणां कर्तव्यमतिशोभनम् ॥ ४-९ ॥
 जगतीस्तम्भपट्टाद्यं समसंख्यं य कल्पयेत् ।
 बन्धयोगविनिर्मुक्तं तुल्यस्थानपदान्तरम् ॥ ४-१० ॥
 औष्टकं कल्पयेद्यत्नास्त्रिवाञ्चयायतनं मडत् ।
 यतुःप्रेगीवकोपेतम्(?) अकप्रेगीवकेन वा(?) ॥ ४-११ ॥
 सुधाप्रलिप्तं कर्तव्यं पञ्चाण्डकभिभूषितम् ।
 शिवाग्निदोत्रशरणां यतुरण्डकसंयुतम् ॥ ४-१२ ॥
 बहिस्तदेव जगती त्रिउस्ता वा सुकुट्टिमा ।
 तावदेव य विस्तीर्णा मेभवादिविभूषिता ॥ ४-१३ ॥
 कर्तव्या यात्र जगती तस्याश्वाधः समन्ततः ।
 द्विउस्तमात्रविस्तीर्णा तदधर्धसमुच्छ्रिता ॥ ४-१४ ॥
 अन्या वृत्ता प्रकर्तव्या रुद्रवेदी सुशोभना ।
 दशउस्तप्रमाणा य यतुरङ्गुलमुच्छ्रिता ॥ ४-१५ ॥
 रुद्रमातृगणानां य दिक्पतीनां य सर्वदा ।
 सर्वाग्रपाकसंयुक्तं तासु नित्यबलिं हरेत् ॥ ४-१६ ॥
 वेधन्या सर्वभूतानां बहिः कार्या द्विउस्तिका ।
 वृषस्थानं य कर्तव्यं शिवालोकनसंभुभम् ॥ ४-१७ ॥
 अत्रार्धसवितुर्व्योम वृषः कार्यश्च पश्चिमे ।
 व्योम्नश्चाधस्त्रिगर्भं स्यात्पितृर्पाणवेदिका ॥ ४-१८ ॥
 प्राकारान्तर्बहिः कार्यं श्रीमद्रोपुरभूषितम् ।
 पुष्पारामजलोपेतं प्राकारान्तं य कारयेत् ॥ ४-१९ ॥
 मृदारुञ्जं तृणच्छन्नं प्रकुर्वीत शिवालयम् ।
 भूमिकाद्रयविन्ध्यासादृत्क्षिप्तं कल्पयेद्बुधः ॥ ४-२० ॥
 शिवदक्षिणतः कार्यं तभुक्तेर्योग्यमालयम् ।

शय्यासनसमायुक्तं वास्तुविद्याविनिर्मितम् ॥ ४-२१ ॥
 ध्वजसिंहाै वृषगजै यत्वारः शोभनाः स्मृताः ।
 धूमश्चगर्दभध्वाङ्गाश्चत्वारश्चार्थनाशकाः ॥ ४-२२ ॥
 गृहस्थायामविस्तारं कृत्वा त्रिगुणमादितः ।
 अष्टभिः शोधयेदापैः शेषश्च गृहमादिशेत् ॥ ४-२३ ॥
 षति शान्तिगृहं कृत्वा रुद्राग्निं यः प्रवर्तयेत् ।
 अप्येकं दिवसं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४-२४ ॥
 कलत्रपुत्रमित्राद्यैः स भृत्यैः परिवारितः ।
 कुलैकविंशदुत्तार्य देवलोकमवाप्नुयात् ॥ ४-२५ ॥
 नीलोत्पलदलश्यामाः पीनवृत्तपयोधराः ।
 उभवर्णाः स्त्रियश्चान्याः सुन्दर्यः प्रियदर्शनाः ॥ ४-२६ ॥
 ताभिः सार्धं मडाभोगैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 षष्ठ्या क्रीडते तावधावदाभूतसम्प्लवम् ॥ ४-२७ ॥
 ततः कल्पाग्निना सार्धं दृढ्यमानं सुविह्वलम् ।
 दृष्ट्वा विरज्यते भूयो भवभोगमहार्णवात् ॥ ४-२८ ॥
 ततः सम्पृथ्यते रुद्रास्तत्रस्थाङ्गानपारगान् ।
 तेभ्यः प्राप्य शिवज्ञानं शान्तं निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ४-२९ ॥
 अविरक्तश्च भोगेभ्यः सप्त जन्मानि जयते ।
 पृथिव्यधिपतिः श्रीमानिच्छया वा द्विजोत्तमः ॥ ४-३० ॥
 सप्तमाज्जन्मनश्चान्ते शिवज्ञानमनाप्नुयात् ।
 ज्ञानाद्विरक्तः संसाराच्छुद्धः भान्यधितिष्ठति ॥ ४-३१ ॥
 षत्येतदपिलं कार्यं क्वलमुक्तं समासतः ।
 उत्सवे च पुनर्भ्रूमः प्रत्येकं द्रव्यञ्च क्वलम् ॥ ४-३२ ॥
 सद्गन्धगुटिकाभेकां लाक्षां प्राण्यङ्गवर्जिताम् ।
 कर्पासास्थिप्रमाणं च हुत्वाग्नौ शृणुयात्कृलम् ॥ ४-३३ ॥
 यावत्सत्यान्धगुटिका शिवाग्नौ संप्रयया हुता ।
 तावत्कोट्यस्तु वर्षाणि भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ४-३४ ॥

अेकाङ्गुलप्रमाणेन ढुत्वाग्रौ यन्तनाडुतिम् ।
 वर्षकोटिद्वयं भोगैर्दिव्यैः शिवपुरे वसेत् ॥ ४-३५ ॥
 यावदेसरसंभ्यानं कुसुमस्थानले ढुतम् ।
 तावद्गुगुसाडस्राणि शिवलोके मडीयते ॥ ४-३६ ॥
 नागकेसरपुष्पं तु कुङ्कुमार्धेन कीर्तितम् ।
 यत्कलं यन्तनस्योक्तमुशीरस्य तदर्धकम् ॥ ४-३७ ॥
 यत्पुष्पधूपभष्यान्न- दधिक्षीरघृतादिभिः ।
 पुण्यलिङ्गार्धेन प्रोक्तं तद्धोमस्य दशाधिकम् ॥ ४-३८ ॥
 ढुत्वाग्रौ समिधस्तिस्त्रौ शिवोमास्कन्तनामभिः ।
 पश्चाद्दधात्तिलान्नानि ढोमयीत यथाकमम् ॥ ४-३९ ॥
 पलाशाङ्कुरशरिष्ट- पालाव्यः(?) समिधः शुभाः ।
 पृषदाज्यप्लुता ढुत्वा शृङ्गु यत्कलमाप्नुयात् ॥ ४-४० ॥
 पलाशाङ्कुरसंभ्यानां यावदग्रौ ढुतं भवेत् ।
 तावत्कल्यान्मढाभोगैः शिवलोके मडीयते ॥ ४-४१ ॥
 तल्लक्ष्यमध्यसंभूतं ढुत्वाग्रौ समिधः शुभाः ।
 कल्पार्धसमितं कालं भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ४-४२ ॥
 शमीसमित्कलं द्येयमढानपि य लक्षकम् ।
 शम्यर्धकलवच्छेषाः समिधः क्षीरवृक्षजाः ॥ ४-४३ ॥
 तिलसंभ्यांस्तिलान्ढुत्वा ढ्याज्याक्ता(?) यावती भवेत् ।
 तावत्स वर्षलक्षांस्तु भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ४-४४ ॥
 यावत्सुरौषधीरज्ञासु(?) तिलतुल्यकलं स्मृतम् ।
 षतरेभ्यस्तिलेभ्यश्च कृष्णानां द्विगुणं कलम् ॥ ४-४५ ॥
 लाजाक्षताः सगोधूमाः वर्षलक्षकलप्रदाः ।
 दशसाडस्रिका ज्ञेयाः शेषाः स्युर्भाज्जातयः ॥ ४-४६ ॥
 पलाशेन्धनजे वल्लौ ढोमस्य द्विगुणं कलम् ।
 क्षीरवृक्षसमृद्धे ऽग्रौ कलं सार्धाधिकं भवेत् ॥ ४-४७ ॥
 असमिद्धे सधूमे य ढोमकर्म निरर्थकम् ।
 अन्धश्च जायमानः स्याद्दारिद्र्योपढतस्तथा ॥ ४-४८ ॥

न य इष्टकिर्भिवृक्षैरग्निं प्रज्वाल्य लोभयेत् ।
 शुद्धैर्नवैः प्रशस्तैश्च काष्ठैरग्निं समिन्धयेत् ॥ ४-४८ ॥
 अवेमाज्याहुतिं हुत्वा शिवलोडमवाप्नुयात् ।
 तत्र कल्पशतं भोगान्भुङ्क्ते दिव्यान्यथेप्सितान् ॥ ४-५० ॥
 श्लुष्यैकाहितमात्रेण प्रतस्थापूरितेन य ।
 याहुतिर्दीयते वह्नौ सा पूर्णाहुतिरुच्यते ॥ ४-५१ ॥
 अेकां पूर्णाहुतिं हुत्वा शिवेन शिवभाविताः ।
 सर्वकाममवाप्नोति शिवलोडे व्यवस्थिताः ॥ ४-५२ ॥
 अशेषकुलजैर्सार्धं स भृत्यैः परिवारिताः ।
 आभूतसम्पलवं यावद्भोगान्भुङ्क्ते यथेप्सितान् ॥ ४-५३ ॥
 ततश्च प्रलये प्राप्ते सम्प्राप्य ज्ञानमुत्तमम् ।
 प्रसादादीश्वरस्यैव मुख्यते भवसागरात् ॥ ४-५४ ॥
 शिवपूर्णाहुतिं वह्नौ पतन्ती यः प्रपश्यति ।
 सो ऽपि पापरि नरः सर्वैर्भुङ्क्ते शिवपुरं व्रजेत् ॥ ४-५५ ॥
 शिवाग्निधूमसंस्पृष्टा जुवाः सर्वे यरायराः ।
 ते ऽपि पापविनिर्मुक्ताः स्वर्गं यान्ति न संशयः ॥ ४-५६ ॥
 शिवयज्ञमहावेद्या ज्ञायते ये न सन्ति वा ।
 ते ऽपि यान्ति शिवस्थानं जुवाः स्थावरजङ्गमाः ॥ ४-५७ ॥
 पूर्णाहुतिं घृताभावे क्षीरतैलेन कल्पयेत् ।
 लोभयेदतसीतैलं तिलतैलं विना नरः ॥ ४-५८ ॥
 सर्षपेङ्गुडिकाशाम्ना- करञ्जमधुकाक्षजम् ।
 प्रियङ्गुबिल्वपैष्यल्य- नालिकेरसमुद्भवं(?) ॥ ४-५९ ॥
 उत्थेवमादिकं तैलमाज्याभावे प्रकल्पयेत् ।
 दूर्वया बिल्वपत्रैर्वा समिधः सम्प्रकीर्तिताः ॥ ४-६० ॥
 अन्नार्थं लोभयेत्क्षीरं दधि मूलकूलानि वा ।
 तिलार्थं तण्डुलैः कुर्याद्दूर्वार्थं हरितैस्तृणैः ॥ ४-६१ ॥
 परिधीनामभावेन शरैर्वशैश्च कल्पयेत् ।

धनानामभावेन दीपयेत्तृणगोमयैः ॥ ४-६२ ॥
 गोमयानामभावेन मलयम्भसि लोमयेत् ।
 अपामसंभवे लोमं भूमिभागे मनोदरे ॥ ४-६३ ॥
 विप्रस्य दक्षिणे पाशावश्रत्ये तदभावतः ।
 छागस्य दक्षिणे कर्णे कुशमूले च लोमयेत् ॥ ४-६४ ॥
 स्वात्मात्रौ लोमयेत्प्राज्ञः सर्वाग्नीनामसंभवे ।
 अभावे न त्यजेत्कर्म कर्मयोगविधौ स्थितः ॥ ४-६५ ॥
 आपत्काले ऽपि यः कुर्याच्छिवाग्नेर्मनसार्थनम् ।
 स मोहकञ्चुकं त्यक्त्वा परां शान्तिमवाप्नुयात् ॥ ४-६६ ॥
 प्राणाग्निदोत्रं कुर्वन्ति परमं शिवयोगिनः ।
 बाह्यकर्मविनिर्मुक्ता ज्ञानध्यानसमाकुलाः ॥ ४-६७ ॥
 ॥ इति शिवोपनिषदि शान्तिगुडाग्निकार्याध्यायश्चतुर्थः ॥

अथाग्नेयं मलास्नानमलक्ष्मीमलनाशनम् ।
 सर्वपापहरं दिव्यं तपः श्रीकीर्तिवर्धनम् ॥ ५-१ ॥
 अग्निरूपेण रुद्रेण स्वतेजः परमं बलम् ।
 भूतिरूपं समुद्रोर्णं विशुद्धं दुरितापहम् ॥ ५-२ ॥
 यक्षरक्षःपिशाचानां ध्वंसनं मन्त्रसङ्गतम् ।
 रक्षार्थं बालरूपाणां सूतिकानां गृहेषु च ॥ ५-३ ॥
 यश्च भुङ्क्ते द्विजः कृत्वा अन्नस्य वा परिधित्रयम् (?) ।
 अपि शूद्रस्य पङ्क्तिस्थः पङ्क्तिदोषैर्न लिप्यते ॥ ५-४ ॥
 आडारमर्धभुक्तं च कीटकेशादिदूषितम् ।
 तावन्मात्रं समुद्धृत्य भूतिस्पृष्टं विशुद्ध्यति ॥ ५-५ ॥
 आरण्यं गोमयकृतं करीषं वा प्रशस्यते ।
 शर्करापांसुनिर्मुक्तमभावे काष्ठभस्मना ॥ ५-६ ॥
 स्वगृहश्रमवल्बित्यः कुलालालयभस्मना ।
 गोमयेषु च दग्धेषु लीष्टकानि च येषु च ॥ ५-७ ॥

सर्वत्र विद्यते भस्म द्युभापार्जनरक्षणम्(duHkhopAr) ।

शङ्खकुन्देन्दुवर्षाभिमादधाज्जन्तुवर्जितम् ॥ ५-८ ॥

भस्मानीय प्रयत्नेन तद्रक्षेद्यत्नवांस्तथा ।

मार्जारमूषिकाद्यैश्च नोपलभ्येत तद्यथा ॥ ५-९ ॥

पञ्चदोषविनिर्मुक्तं गुणपञ्चकसंयुतम् ।

शिवैकादशिकाजम् शिवभस्म प्रकीर्तितम् ॥ ५-१० ॥

जातिकारुकवाक्काय- स्थानदुष्टं य पञ्चमम् ।

पापघ्नं शांकरं रक्षा- पवित्रं योगदं गुणाः(?) ॥ ५-११ ॥

शिवप्रतस्य शान्तस्य भासकत्वाद्युभस्य य ।

भक्षणान्त्सर्वपापानां भस्मेति परिकीर्तितम् ॥ ५-१२ ॥

भस्मस्नानं शिवस्नानं वारुणादधिकं स्मृतम् ।

जन्तुशैवालनिर्मुक्तमाग्नेयं पङ्कवर्जितम् ॥ ५-१३ ॥

अपवित्रं भवेत्तोयं निशि पूर्वमनादृतम् ।

नदीतडागवापिषु गिरिप्रस्रवणेषु य ॥ ५-१४ ॥

स्नानं साधारणं प्रोक्तं वारुणं सर्वदेहिनाम् ।

असाधारणमेवोक्तं भस्मस्नानं द्विजन्मनाम् ॥ ५-१५ ॥

त्रिकालं वारुणस्नानादनारोग्यं प्रजायते ।

आग्नेयं रोगशमनमेतस्माद्सर्वकामिकम् ॥ ५-१६ ॥

संध्यात्रये ऽर्धरात्रे य भुक्त्वा यात्रविरचेयने ।

शिवयोग्याचरेत्स्नानमुञ्च्यारादिक्रियासु य ॥ ५-१७ ॥

भस्मास्तृते मडीभागे समे जन्तुविवर्जिते ।

ध्यायमानः शिवं योगी रजन्त्यन्तं शयीत य ॥ ५-१८ ॥

अेकरात्रोषितस्यापि या गतिर्भस्मशायिनः ।

न सा शक्या गृहस्थेन प्राप्तुं यज्ञशतैरपि ॥ ५-१९ ॥

गृहस्थस्त्रायुषोकारैः स्नानं कुर्यान्निपुणैः ।

यतिः सार्वार्ङ्गिकं स्नानमापादतलमस्तकात् ॥ ५-२० ॥

शिवभक्तस्त्रिधा वेद्यां भस्मस्नानकृत्वं लभेत् ।

दृष्टि मूर्ध्नि ललाटे य शूद्रः शिवगृहाश्रमी ॥ ५-२१ ॥

गणाः प्रप्रजिताः शान्ताः भूतिमालम्ब्य पञ्चधा ।
 शिरोललाटे ढुङ्गाबोर्भस्मस्नानकृत्वं लभेत् ॥ ५-२२ ॥
 संवत्सरं तदर्धं वा यत्तुर्दृश्यष्टमीषु य ।
 यः कुर्याद्भस्मस्नानं स्नानं तस्य पुण्यकृत्वं शृणु ॥ ५-२३ ॥
 शिवभस्मनि यावन्तः समेताः परमाणवः ।
 तावद्दर्शसङ्घ्राणि शिवलोके मडीयते ॥ ५-२४ ॥
 ऐकविंशकुलोपेतः पत्नीपुत्रादिसंयुतः ।
 मित्रस्वजनभृत्यैश्च समस्तैः परिवारितः ॥ ५-२५ ॥
 तत्र भुक्त्वा मडाभोगानिच्छया सार्वकामिकान् ।
 ज्ञानयोगं समासाद्य प्रलये मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ५-२६ ॥
 भस्म भस्मान्तिकं येन गृहीतं नैष्ठिकव्रतम्(?) ।
 अनेन वै स देहेन रुद्रश्चङ्कमते क्षितौ ॥ ५-२७ ॥
 भस्मस्नानरतं शान्तं ये नमन्ति दिने दिने ।
 ते सर्वपापनिर्मुक्ता नरा यान्ति शिवं पुरम् ॥ ५-२८ ॥
 धृत्येतत्परमं स्नानमाग्नेयं शिवनिर्मितम् ।
 त्रिसंध्यमायरेन्नित्यं जापी योगमवाप्नुयात् ॥ ५-२९ ॥
 भस्मानीय प्रदद्याद्यः स्नानार्थं शिवयोगिने ।
 कल्पं शिवपुरे भोगान्भुक्त्वान्ते स्थाद्विजोत्तमः ॥ ५-३० ॥
 आग्नेयं वारुणं मान्त्रं वायव्यं त्वैन्द्रपञ्चमम् ।
 मानसं शान्तितीयं य ज्ञानस्नानं तथाष्टमम् ॥ ५-३१ ॥
 आग्नेयं रुद्रमन्त्रेण भस्मस्नानमनुत्तमम् ।
 अम्भसा वारुणं स्नानकार्यं वारुणमूर्तिना ॥ ५-३२ ॥
 मूर्धानं पाणिनालम्ब्य शिवैकादशिकां जपेत् ।
 ध्यायमानः शिवं शान्तमन्त्रस्नानं परं स्मृतम् ॥ ५-३३ ॥
 गवां पुरपुटोत्प्रातः पवनोद्धृतरेणुना ।
 कार्यं वायव्यकं स्नानमन्त्रेण मरुदात्मना ॥ ५-३४ ॥
 व्यञ्जे ऽर्के वर्षति स्नानं कुर्याद्वैन्द्रो दिशं स्थितः ।

आकाशमूर्तिमन्त्रेण तद्वैन्द्रमिति कीर्तितम् ॥ ५-३५ ॥

उदकं पाणिना गृह्य सर्वतीर्थानि संस्मरेत् ।

अभ्युक्षयेच्छिरस्तेन स्नानं मानसमुच्यते ॥ ५-३६ ॥

पृथिव्यां यानि तीर्थानि सरांस्थायतनानि य ।

तेषु स्नातस्य यत्पुण्यं तत्पुण्यं क्षान्तिवारिणा ॥ ५-३७ ॥

न तथा शुध्यते तीर्थैस्तपोभिर्वा मलाध्वरैः ।

पुरुषः सर्वदानैश्च यथा क्षान्त्या विशुद्ध्यति ॥ ५-३८ ॥

आकुष्टस्ताडितस्तस्मादधिक्क्षिप्तस्तिरस्कृत ।

क्षमेदक्षममानानां स्वर्गमोक्षजिगीषया ॥ ५-३९ ॥

यैव ब्रह्मविदां प्राप्तिर्यैव प्राप्तिस्तपस्विनाम् ।

यैव योगाभियुक्तानां गतिः सैव क्षमावताम् ॥ ५-४० ॥

ज्ञानामलाम्भसा स्नातः सर्वदैव मुनिः शुचिः ।

निर्मलः सुविशुद्धश्च विज्ञेयः सूर्यरश्मिवत् ॥ ५-४१ ॥

मेध्यामेध्यरसं यद्गदपि वत्स विना करैः ।

नैव लिप्यति तद्दोषैस्तद्भ्रज्ज्ञानी सुनिर्मलः ॥ ५-४२ ॥

अेषामेकतमे स्नातः शुद्धभावः शिवं व्रजेत् ।

अशुद्धभावः स्नातो ऽपि पूजयन्नाप्नुयात्फलम् ॥ ५-४३ ॥

जलं मन्त्रं दया दानं सत्यमिन्द्रियसंयमः ।

ज्ञानं भावात्मशुद्धिश्च शौचमष्टविधं श्रुतम् ॥ ५-४४ ॥

अऽगुष्ठतलमूले य ब्राह्मं तीर्थमवस्थितम् ।

तेनायम्य भवेच्छुद्धः शिवमन्त्रेण भावितः ॥ ५-४५ ॥

यदधः कन्यकायाश्च तत्तीर्थं दैवमुच्यते ।

तीर्थं प्रदेशिनीमूले पित्र्यं पितृविधोदयम् (?) ॥ ५-४६ ॥

मध्यमाऽगुलिमध्येन तीर्थमारिषमुच्यते ।

करपुष्करमध्ये तु शिवतीर्थं प्रतिष्ठितम् ॥ ५-४७ ॥

वामपाणितले तीर्थमौमन्नाम प्रकीर्तितम् ।

शिवोमातीर्थसंयोगात्सुर्वात्स्नानाभिषेचनम् ॥ ५-४८ ॥

देवान्दैवेन तीर्थेन तर्पयेदङ्कताम्भसा ।
 उद्धृत्य दक्षिणं पाणिमुपवीती सदा भुधः ॥ ५-४९ ॥
 प्राचीनावीतिना कार्यं पितृणां तिलवारिणा ।
 तर्पणं सर्वभूतानामारिषेण निवीतिना ॥ ५-५० ॥
 सत्यस्कन्धे यदा सूत्रमुपवीत्युच्यते तदा ।
 प्राचीनावीत्यस्येन निवीती कण्ठसंस्थिते ॥ ५-५१ ॥
 पितृणां तर्पणं कृत्वा सूर्यायार्घ्यं प्रकल्पयेत् ।
 उपस्थाय ततः सूर्यं यजेच्छिवमनन्तरम् ॥ ५-५२ ॥
 ॥ इति शिवोपनिषदि शिवभस्मस्नानाध्यायः पञ्चमः ॥

अथ भक्त्या शिवं पूज्य नैवेद्यमुपकल्पयेत् ।
 यदन्नमात्मनाश्रीयात्तस्याग्ने विनिवेदयेत् ॥ ६-१ ॥
 यः कृत्वा भक्ष्यभोज्यानि यत्नेन विनिवेदयेत् ।
 शिवाय स शिवे लोके कल्पकोटिं प्रमोदते ॥ ६-२ ॥
 यः पङ्कं श्रीकृलं दद्याच्छिवाय विनिवेदयेत् ।
 गुरोर्वा लोमयेद्वापि तस्य पुण्यकृलं शृणु ॥ ६-३ ॥
 श्रीमद्भिः स मलायानैर्भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ।
 वर्षाणामभ्युतं साग्रं तदन्ते श्रीपतिर्भवेत् ॥ ६-४ ॥
 कपित्थमेकं यः पङ्कवमीश्वराय निवेदयेत् ।
 वर्षलक्षं मलाभोगैः शिवलोके मलीयते ॥ ६-५ ॥
 ऐकमात्रकृलं पङ्कं यः शम्भोर्विनिवेदयेत् ।
 वर्षाणामभ्युतं भोगैः कीडते स शिवे पुरे ॥ ६-६ ॥
 ऐकं वटकृलं पङ्कं यः शिवाय निवेदयेत् ।
 वर्षलक्षं मलाभोगैः शिवलोके मलीयते ॥ ६-७ ॥
 यः पङ्कं दाडिमं चैकं दद्याद्विकसितं नवम् ।
 शिवाय गुरवे वापि तस्य पुण्यकृलं शृणु ॥ ६-८ ॥
 यावत्तद्भ्रिजसंभ्यान् शोभनं परिकीर्तितम् ।
 तावदष्टायुतान्युच्यैः शिवलोके मलीयते ॥ ६-९ ॥

द्राक्षाहलानि पङ्कवानि यः शिवाय निवेद्येत् ।

भक्त्या वा शिवयोगिभ्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-१० ॥

यावत्तद्दलसंस्थानमुभयोर्विनिवेदितम् ।

तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ६-११ ॥

द्राक्षाहलेषु यत्पुण्यं तत्पञ्चरहलेषु य ।

तदेव राजवृक्षेषु पारावतहलेषु य ॥ ६-१२ ॥

यो नारङ्गफलं पङ्कवं विनिवेद्य मधेश्वरे ।

अष्टलक्षं महाभोगैः कृतं स शिवे पुरे ॥ ६-१३ ॥

बीजपूरेषु तस्यार्घं तर्धं लिङ्गेषु य ।

जम्बूहलेषु यत्पुण्यं तत्पुण्यं तिन्दुकेषु य ॥ ६-१४ ॥

पनसं नारिकेलं वा शिवाय विनिवेद्येत् ।

वर्षलक्षं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ६-१५ ॥

पुरुषं य प्रियालं य मधूककुसुमानि य ।

जम्बूहलानि पङ्कवानि वैकङ्कतहलानि य ॥ ६-१६ ॥

निवेद्य भक्त्या शर्वाय प्रत्येकं तु हले हले ।

दशवर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ६-१७ ॥

क्षीरिकायाः हलं पङ्कवं यः शिवाय निवेद्येत् ।

वर्षलक्षं महाभोगैर्मोदते स शिवे पुरे ॥ ६-१८ ॥

वालुकात्रपुसादीनि यः हलानि निवेद्येत् ।

शिवाय गुरवे वापि पङ्कवं य करमर्दकम् ॥ ६-१९ ॥

दशवर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।

अदराणि सुपङ्कवानि तित्तिडीकहलानि य ॥ ६-२० ॥

दर्शनीयानि पङ्कवानि ज्यामलक्याः हलानि य ।

अेवमादीनि यान्यानि शाकमूलहलानि य ॥ ६-२१ ॥

निवेद्यति शर्वाय शृणु यत्तद्दलमाप्नुयात् ।

अेकैकस्मिन्हले भोगान्प्राप्नुयादनुपूर्वशः ॥ ६-२२ ॥

पञ्चवर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।

गोधूमयन्टकाद्यानि सुकृतं सक्तुमर्जितम् ॥ ६-२३ ॥

निवेदयीत शर्वाय तस्य पुण्यफलं शृणु ।

यावत्तद्भोजसंभ्यानं शुभं भ्रष्टं निवेदयेत् ॥ ६-२४ ॥

तावद्दर्शसदस्त्राणि रुद्रलोके महीयते ।

यः पञ्चवानीक्षुदण्डानि शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ६-२५ ॥

गुरवे वापि तद्भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।

षष्ठ्युपार्णानि यैकैकं वर्षलोकं प्रमोदते ॥ ६-२६ ॥

साकं शिवपुरे भोगैः पौण्ड्रं पञ्चगुणं फलम् ।

निवेद्य परमेशाय शुक्तिमात्ररसस्य तु ॥ ६-२७ ॥

वर्षकोटिं मडाभोगैः शिवलोके महीयते ।

निवेद्य कृण्वितं शुद्धं शिवाय गुरवे ऽपि वा ॥ ६-२८ ॥

रसात्सदस्त्रगुणितं फलं प्राप्नोति मानवः ।

गुडस्य फलमेकं यः शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ६-२९ ॥

अम्बकोटिं शिवे लोके मडाभोगैः प्रमोदते ।

भाण्डस्य पलनैवेद्यं गुडाश्चतगुणं फलम् ॥ ६-३० ॥

भाण्डात्सदस्त्रगुणितं शर्कराया निवेदने ।

मत्स्येण्डिकां मडाशुद्धां शंकराय निवेदयेत् ॥ ६-३१ ॥

कल्पकोटिं नरः सात्रं शिवलोके महीयते ।

परिशुद्धं भृष्टमाज्यं सिद्धं चैव सुसंस्कृतम् ॥ ६-३२ ॥

मासं निवेद्य शर्वाय शृणु यत्फलमाप्नुयात् ।

अशेषफलदानेन यत्पुण्यं परिकीर्तितम् ॥ ६-३३ ॥

तत्पुण्यं प्राप्नुयात्सर्वं मडादाननिवेदने ।

पनसानि च द्विव्यानि स्वादूनि सुरभीणि च ॥ ६-३४ ॥

निवेदयेत्तु शर्वाय तस्य पुण्यफलं शृणु ।

कल्पकोटिं नरः सात्रं शिवलोके व्यवस्थितः ॥ ६-३५ ॥

पिबन्शिवामृतं द्विव्यं मडाभोगैः प्रमोदते ।

द्विने द्विने च यस्त्वापं वस्त्रपूतं समाचरेत् ॥ ६-३६ ॥

सुभाय शिवभक्तोभ्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
महासरांसि यः कुर्याद्भवेत्पुण्यं शिवाग्रतः ॥ ६-३७ ॥
तत्पुण्यं सकलं प्राप्य शिवलोके महीयते ।
यद्विष्टमात्मनः किञ्चिदन्नपानकृत्वादिभ्यः ॥ ६-३८ ॥
तत्तच्छिवाय देयं स्याद्दुत्तमं भोगमिच्छता ।
न शिवः परिपूर्णात्वात्किञ्चिदभ्राति कस्यचित् ॥ ६-३९ ॥
किन्तुवीश्वरनिभं कृत्वा सर्वमात्मनि दीयते ।
न रोडति यथा बीजं स्वस्थमाश्रयवर्जितम् ॥ ६-४० ॥
पुण्यबीजं तथा सूक्ष्मं निष्कलं स्यान्निराश्रयम् ।
सुक्षेत्रेषु यथा बीजमुभं भवति सत्कलम् ॥ ६-४१ ॥
अल्पमभ्यक्षयं तद्द्रव्यपुण्यं शिवसमाश्रयात् ।
तस्मादीश्वरमुद्दिश्य यद्यदात्मनि रोयते ॥ ६-४२ ॥
तत्तदीश्वरभक्तेभ्यः प्रदातव्यं कृत्वार्थिना ।
यः शिवाय गुरोर्वापि रथयेन्मणिभूमिकम् ॥ ६-४३ ॥
नैवेद्यं भोजनार्थं यः पत्रैः पुष्पैश्च शोभनम् ।
यावत्तत्पत्रपुष्पाणां परिसंख्या विधीयते ॥ ६-४४ ॥
तावद्दर्शसदस्त्राणि सुरलोके महीयते ।
पलाशकदलीपद्म-पत्राणि च विशेषतः ॥ ६-४५ ॥
दत्त्वा शिवाय गुरवे शृणु यत्कलमाप्नुयात् ।
यावत्तत्पत्रसंभ्यानमीश्वराय निवेदितम् ॥ ६-४६ ॥
तावद्व्यष्टायुतानां स लोके भोगानवाप्नुयात् ।
यावत्ताम्बूलपत्राणि पूगांश्च विनिवेदयेत् ॥ ६-४७ ॥
तावन्ति वर्षलक्षाणि शिवलोके महीयते ।
यश्छुद्दं शङ्खयूर्णं वा गुरवे विनिवेदयेत् ॥ ६-४८ ॥
ताम्बूलयोगसिद्ध्यर्थं तस्य पुण्यफलं शृणु ।
यावत्ताम्बूलपत्राणि यूर्णमानेन भक्षयेत् ॥ ६-४९ ॥
तावद्दर्शसदस्त्राणि रुद्रलोके महीयते ।
जातीकलं सकङ्कलं लताकस्तूरिकोत्पलम् ॥ ६-५० ॥

धृत्येतानि सुगन्धीनि कृत्वानि विनिवेदयेत् ।
 कृले कृले मडाभोगैर्वर्षलक्षं तु यत्नतः ॥ ६-५१ ॥
 कामिकेन विमानेन कीडते स शिवे पुरे ।
 ऋटिमात्रप्रमाणेन कर्पूरस्य शिवे गुरौ ॥ ६-५२ ॥
 वर्षकोटिं मडाभोगैः शिवलोके मडीयते ।
 पूगताम्बूलपत्राणामाधारं यो निवेदयेत् ॥ ६-५३ ॥
 वर्षकोट्यष्टकं भोगैः शिवलोके मडीयते ।
 यश्चूभेराधारसत्पात्रं कस्यापि विनिवेदयेत् ॥ ६-५४ ॥
 मोदते स शिवे लोके वर्षकोटीश्रतुर्दश ।
 मृत्काष्ठवंशभण्डानि यः प्रदधाच्छिवेश्रमे ॥ ६-५५ ॥
 प्राप्नुयाद्भिपुलान्भोगान्दिव्याञ्छिवपुरे नरः ।
 माण्डिक्यं कलशं पात्रीं स्थाव्यादीन्भाण्डसम्पुटान् ॥ ६-५६ ॥
 दत्त्वा शिवाग्रजस्तेभ्यः शिवलोके मडीयते ।
 तोयाधारपिधानानि मृद्धस्त्रतरुजानि वा ॥ ६-५७ ॥
 वंशालाबुसमुत्थानि दत्त्वाप्नोति शिवं पुरम् ।
 पञ्चसंभार्जनीतोयं गोमयाञ्जनकर्पटान् ॥ ६-५८ ॥
 मृत्कुम्भपीटिकां दद्याद्भोगाञ्छिवपुरे लभेत् ।
 यः पुष्पधूपगन्धानां दधिक्षीरघृताम्भसाम् ॥ ६-५९ ॥
 दद्यादाधारपात्राणि शिवलोके स गच्छति ।
 वंशतालादिसंभूतं पुष्पाधारकरण्डकम् ॥ ६-६० ॥
 धृत्येवमाद्यान्यो दद्याच्छिवलोकमवाप्नुयात् ।
 यः सुकस्युवादिपात्राणि ङोमार्थं विनिवेदयेत् ॥ ६-६१ ॥
 वर्षकोटिं मडाभोगैः शिवलोके मडीयते ।
 यः सर्वधातुसंयुक्तं दद्याल्लवणार्पवतम् ॥ ६-६२ ॥
 शिवाय गुरवे वापि तस्य पुण्यकृतं शृणु ।
 कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥ ६-६३ ॥
 स गोत्रभृत्यसंयुक्तो वसेच्छिवपुरे नरः ।

विमानयानैः श्रीमद्भिः सर्वकामसमन्वितैः ॥ ६-६४ ॥

भोगान्भुज्या तु विपुलांस्तदन्ते स महीपतिः ।

मनःशिलां उरीतालं राजपट्टं च डिङ्गुलम् ॥ ६-६५ ॥

गैरिकं मण्डितं च उभेतोयं तथाष्टमम् ।

यश्च तं पर्वतपदं शालितार्जुलकल्पितम् ॥ ६-६६ ॥

शिवायगुरवे वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ।

कल्पकोटिशतं साग्रं भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ६-६७ ॥

यः सर्वधान्यशिखरैरुपेतं यवपर्वतम् ।

धृततैलनदीयुक्तं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-६८ ॥

कल्पकोटिशतं साग्रं भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ।

समस्तकुलजैः सार्धं तस्थान्ते स महीपतिः ॥ ६-६९ ॥

तिलधेनुं प्रदधाद्यः कृत्वा कृष्णाजिने नरः ।

कपिलायाः प्रदानस्य यत्कलं तदवाप्नुयात् ॥ ६-७० ॥

धृतधेनुं नरः कृत्वा कांस्यपात्रे सकाञ्चनान् ।

निवेद्य गोप्रदानस्य समग्रं कृलमाप्नुयात् ॥ ६-७१ ॥

द्वीपियर्मणि यः स्थाप्य प्रदधात्वलवणाढकम् ।

अशेषरसदानस्य यत्पुण्यं तदवाप्नुयात् ॥ ६-७२ ॥

मरिचाढेन कुर्वीत(?) मारीयं नाम पर्वतम् ।

दधाद्यज्जोरकं पूर्वमाग्नेयं डिङ्गुमुत्तमम् ॥ ६-७३ ॥

दक्षिणे गुडशुण्ठी च नैरुते नागकेसरम् ।

पिप्पली पश्चिमे दधाद्वायव्ये कृष्णाजोरकम् ॥ ६-७४ ॥

कौभेर्यामजमोदं च त्वगेलाश्चेष्टवते ।

कुस्तुम्भर्याः प्रदेयाः स्युर्भिः प्राकारतः स्थिताः ॥ ६-७५ ॥

ककुभामन्तरालेषु समन्तात्सैन्यं न्यसेत् ।

सपुष्पाक्षततोयेन शिवाय विनिवेद्येत् ॥ ६-७६ ॥

यावत्तद्दीपसंख्यानं सर्वमेकत्र पर्वते ।

तावद्दर्शयतादूर्ध्वं भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ६-७७ ॥

कूशमाण्डं मध्यतः स्थाप्य कालिङ्गं पूर्वतो न्यसेत् ।
 दक्षिणो क्षीरतुम्भीं तु वृन्ताकं पश्चिमे न्यसेत् ॥ ६-७८ ॥
 पटीसान्युत्तरे स्थाप्य कर्कटीमीशद्वैवते ।
 न्यसेद्गजपटोलांश्च मधुरा-वह्निद्वैवते ॥ ६-७९ ॥
 कारवेल्लांश्च नैरृत्यां वायव्यां निम्बकं कृलम् ।
 उश्यावयानि यान्यानि कृलानि स्थापयेद्ब्रुहिः ॥ ६-८० ॥
 अभ्यर्च्य पुष्पधूपैश्च समन्तात्कृलपर्वतम् ।
 शिवाय गुरवे वापि प्रणिपत्य निवेदयेत् ॥ ६-८१ ॥
 यावत्तत्कृलसंख्यां न तदीपानां च मध्यतः ।
 तावद्दर्शसदस्त्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ६-८२ ॥
 मूलकं मध्यतः स्थाप्य तत्पूर्वं वालमूलकम् ।
 आग्नेयां वास्तुकं स्थाप्य याम्यायां क्षारवास्तुकम् ॥ ६-८३ ॥
 पालक्यं नैरृते स्थाप्य सुमुष्पं पश्चिमे न्यसेत् ।
 कुड्द्रकं च वायव्यामुत्तरे वापि तालिकीम् ॥ ६-८४ ॥
 कुसुम्भशाकमैशान्यां सर्वशाकानि तद्ब्रुहिः ।
 पूर्वकमेण विन्यस्य शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ६-८५ ॥
 यावत्तन्मूलनालानां पत्रसंख्या च कीर्तिता ।
 तावद्दर्शसदस्त्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ६-८६ ॥
 दत्त्वा लभेन्मडाभोगान्गुग्गुल्वद्रेः पलद्भयम् ।
 वर्षकोटिद्भयं स्वर्गं द्विगुणं गुडमिश्रितैः ॥ ६-८७ ॥
 गुडार्द्रकं सलवणामाभ्रमञ्जशिसंयुतम् ।
 निवेद्य गुरवे भक्त्या सौभाग्यं परमं लभेत् ॥ ६-८८ ॥
 उस्तारोप्येण वा कृत्वा मडारत्नान्वितां महीम् ।
 निवेदयित्वा शर्वाय शिवतुल्यः प्रजायते ॥ ६-८९ ॥
 वज्रेन्द्रनीलवैदूर्य-पद्मरागं समौज्जितकम् ।
 कीटपक्षं सुवर्णं च मडारत्नानि सप्त वै ॥ ६-९० ॥
 यश्च सिंहासनं दद्यान्मडारत्नान्वितं नृपः ।
 क्षुद्ररत्नैश्च विविधैस्तस्य पुण्यकृतं शृणु ॥ ६-९१ ॥

कुलत्रिंशकसंयुक्तः सान्तःपुरपरिच्छदः ।
 समस्तभृत्यसंयुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ६-८२ ॥
 तत्र भुज्वा मलाभोगान्शिवतुल्यपराङ्मः ।
 आमलाप्रलयं यावत्तदन्ते मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ६-८३ ॥
 यद्वि चेद्राज्यमाकङ्क्षेत्ततः सर्वसमाहितः ।
 समद्वीपसमुद्रायाः क्षितेरधिपतिर्भवेत् ॥ ६-८४ ॥
 जन्मकोटिसहस्राणि जन्मकोटिशतानि च ।
 राज्ञ्यं कृत्वा ततश्चान्ते पुनः शिवपुरं व्रजेत् ॥ ६-८५ ॥
 अेतदेव कुलं ज्ञेयं मकुटाभरणादिषु ।
 रत्नासनप्रदानेन पादुके विनिवेद्येत् ॥ ६-८६ ॥
 दद्याधः केवलं वज्रं शुद्धं गोधूममात्रकम् ।
 शिवाय स शिवे लोके तिष्ठेदाप्रलयं सुभी ॥ ६-८७ ॥
 छन्दनीलप्रदानेन स वैदूर्यप्रदानतः ।
 मोदते विविधैर्भोगैः कल्पकोटिं शिवे पुरे ॥ ६-८८ ॥
 मसूरमात्रमपि यः पद्मरागं सुशोभनम् ।
 निवेदयित्वा शर्वाय मोदते कालमक्षयम् ॥ ६-८९ ॥
 निवेद्य मौक्तिकं स्वच्छमेकलागैकमात्रकम् ।
 भोगैः शिवपुरे द्विव्यैः कल्पकोटिं प्रमोदते ॥ ६-९० ॥
 कीटपक्षं मलाशुद्धं निवेद्य यवमात्रकम् ।
 शिवायाधः शिवे लोके मोदते कालमक्षयम् ॥ ६-९०१ ॥
 उम्ना कृत्वा च यः पुष्पमपि माषकमात्रकम् ।
 निवेदयित्वा शर्वाय वर्षकोटिं वसेद्विचि ॥ ६-९०२ ॥
 क्षुद्ररत्नानि यो दद्याद्भृङ्गि भृङ्गानि शम्भवे ।
 मोदते स शिवे लोके कल्पकोटययुतं नरः ॥ ६-९०३ ॥
 यथा यथा मलारत्नं शोभनं च यथा यथा ।
 तथा तथा मलत्पुण्यं ज्ञेयं तच्छिवदानतः ॥ ६-९०४ ॥
 भूमिभागे स(?)विस्तीर्णो जम्बूद्वीपं प्रकल्पयेत् ।

अष्टावराणसंयुक्तं नगेन्द्राष्टकभूषितम् ॥ ६-१०५ ॥
 तन्मध्ये कारयेद्व्यं मेरुप्रासादमुत्तमम् ।
 अनेकशिखराकीर्णमशेषामरसंयुतम् ॥ ६-१०६ ॥
 भङ्गिः सुवर्णनिधितं सर्वरत्नोपशोभितम् ।
 यतुःप्रग्रीवकोपेतं यक्षुर्विङ्गसमायुतम् ॥ ६-१०७ ॥
 यतुर्दक्षु वनोपेतं यतुर्भिः संयुतैः शरैः ।
 यतुर्णां पुरयुक्तेन प्राकारेण य संयुतम् ॥ ६-१०८ ॥
 मेरुप्रासादमित्येवं डेमरत्नविभूषितम् ।
 यः कारयेद्वनोपेतं सो ऽनन्तकलमाप्नुयात् ॥ ६-१०९ ॥
 भूम्यम्भःपरमाणूनां यथा संध्या न विद्यते ।
 शिवायतनपुण्यस्य तथा संध्या न विद्यते ॥ ६-११० ॥
 कुलत्रिशकसंयुक्तः सर्वभृत्यसमन्वितः ।
 कलत्रपुत्रमित्रैश्च सर्वस्वजनसंयुतः ॥ ६-१११ ॥
 आश्रिततोपाश्रितैः सर्वैरशेषगाणसंयुतः ।
 यथा शिवस्तथैवायं शर्वलोके स पूज्यते ॥ ६-११२ ॥
 न य मानुष्यकं लोकमागच्छेत्कृपाणं पुनः ।
 सर्वज्ञः परिपूर्णाश्च मुक्तः स्वात्मनि तिष्ठति ॥ ६-११३ ॥
 यः शिवाय वनं कृत्वा मुदाब्दसलिलोत्थितम्(?) ।
 तद्दण्डकोपशोभं य उस्ते कुर्वीत सर्वदा ॥ ६-११४ ॥
 शोभयेद्भूतनाथं वा यन्द्रशालां क्वचित्क्वचित् ।
 वेदीं वाथाभ्यपद्यन्त प्रोन्नताः स्तम्भपङ्क्तयः ॥ ६-११५ ॥
 शातकुम्भमर्थी वापि सर्वलक्षाणसंयुताम् ।
 ष्वरप्रतिमां सौम्यां कारयेत्पुरुषोच्छ्रिताम् ॥ ६-११६ ॥
 त्रिशूलसव्युहस्तां य वरदाभयदायिकाम् ।
 सव्युहस्ताक्षमालां य जटाकुसुमभूषिताम् ॥ ६-११७ ॥
 पद्मसिंहासनासीनां वृषस्थां वा समुच्छ्रिताम् ।
 विमानस्थां रथस्थां वा वेदिस्थां वा प्रभान्विताम् ॥ ६-११८ ॥

सौम्यवक्त्रां करालां वा मलाभैरवदृषिणीम् ।
अत्युच्छ्रितां सुविस्तीर्णां नृत्यस्थां योगसंस्थिताम् ॥ ६-११८ ॥
दुर्यादसंभवे उन्नस्तारेण विमलेन च ।
आरकूटमयीं वापि ताम्रमृच्छैलदारुजाम् ॥ ६-१२० ॥
अशेषकैः सङ्घैश्च वण्डिर्वा पटे लिभेत् ।
कुण्ड्ये वा हलके वापि भक्त्या वित्तानुसारतः ॥ ६-१२१ ॥
अेकां सपरिवारां वा पार्वतीं गणसंयुताम् ।
प्रतीहारसमोपेतां(?) दुर्यदिवानिकल्पतः ॥ ६-१२२ ॥
पीठं वा कारयेद्रौप्यं ताम्रं पित्तलसंभवम् ।
यतुर्भुजैकवक्त्रं वा बलिः काञ्चनसंस्कृतम् ॥ ६-१२३ ॥
पृथक्पृथग्नेकानि कारयित्वा मुष्णानि तु ।
सौम्यभैरवदृषाणि शिवस्य बहुदृषिणः ॥ ६-१२४ ॥
नानाभरणयुक्तानि उभरौप्यकृतानि च ।
शिवस्य रथयात्रायां तानि लोकस्य दृश्येत् ॥ ६-१२५ ॥
उक्तानि यानि पुण्यानि संक्षेपेण पृथक्पृथक् ।
कृत्वैकेन ममैतेषामक्षयं कृलमाप्नुयात् ॥ ६-१२६ ॥
मातुः पितुः सखोपायैर्(?) दशभिर्दशभिः कुलैः ।
कलत्रपुत्रमित्राद्यैर्भृत्यैर्युक्तः स बान्धवैः ॥ ६-१२७ ॥
अयुतेन विमानानां सर्वकामयुतेन च ।
भुङ्क्ते स्वयं मलाभोगानन्ते मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ६-१२८ ॥
माण्डपस्तम्भपर्यन्ते कीलयेद्दर्पणान्वितम् ।
अभिषिष्य जना यस्मिन्पुञ्जं कुवन्ति बिल्वकैः ॥ ६-१२९ ॥
कालकालकृतिं कृत्वा कीलयेद्यः शिवाश्रमे ।
सर्वलोकोपकाराय पूजयेद्य द्दिने द्दिने ॥ ६-१३० ॥
धूपवेलाप्रमाणार्थं कल्पयेद्यः शिवाश्रमे ।
क्षरन्तीं पूर्यमाणाम् सद्ययामे घटीं नृपः ॥ ६-१३१ ॥
अेषामेकतमं पुण्यं कृत्वा पापविवर्जितः ।
शिवलोके नरः प्राप्य सर्वज्ञः स सुधी भवेत् ॥ ६-१३२ ॥

रथयानां प्रवक्ष्यामि शिवस्य परमात्मनः ।
 सर्वलोकछितार्थाय मलाशिल्पिविनिर्मिताम् ॥ ६-१३३ ॥
 रथमध्ये समावेश्य यथा यष्टिं तु कीलयेत् ।
 यष्टेर्मध्ये स्थितं कार्यं विमानमतिशोभितम् ॥ ६-१३४ ॥
 पञ्चभौमं त्रिभौमं वा दृढवंशप्रकल्पितम् ।
 कर्माणां सुनिबद्धं यं रज्जुभिश्च सुसंयुतम् ॥ ६-१३५ ॥
 पञ्चशालाण्डिकैर्युक्तं नानाभक्तिसमन्वितम् ।
 चित्रवर्णपरिस्थन्नं पटैर्वा वर्णकान्वितैः ॥ ६-१३६ ॥
 लम्बकैः सूत्रदाम्ना यं घण्टाचामरभूषितम् ।
 बुद्बुदैरर्धयन्त्रैश्च दर्पणैश्च समुज्ज्वलम् ॥ ६-१३७ ॥
 कदल्यर्धध्वजैर्युक्तं मलाच्छत्रं मलाध्वजम् ।
 पुष्पमालापरिक्षिप्तं सर्वशोभासमन्वितम् ॥ ६-१३८ ॥
 मलारथविमाने ऽस्मिन्स्थापयेद्गणसंयुतम् ।
 षष्ठरप्रतिमां लेप्ति प्रथमे पुरमण्डपे ॥ ६-१३९ ॥
 भुभ्रयं यं बभ्रूयाद्भङ्गिः कुर्यात्तथाश्रितम् ।
 पुरे पुरे भङ्गिर्दक्षु गृहकेषु समाश्रितम् ॥ ६-१४० ॥
 यतुषुं शिववक्त्राणां संस्थाप्य प्रतिपूजयेत् ।
 दिनत्रयं प्रकुर्वीत स्नानमर्चनभोजनम् ॥ ६-१४१ ॥
 नृत्यकीडाप्रयोगेण गेयमङ्गलपाठकैः ।
 मलावाहिननिर्घोषैः पौषपूर्णिमपर्वणि ॥ ६-१४२ ॥
 भ्रामयेद्गजमार्गेण यतुर्थे ऽलनि तद्रथम् ।
 ततः स्वस्थानमानीय तच्छेषमपि वर्धयेत् ॥ ६-१४३ ॥
 अवधार्य जगद्धात्री प्रतिमामवतारयेत् ।
 मलाविमानयात्रैषा कर्तव्या पट्टके ऽपि वा ॥ ६-१४४ ॥
 वंशैर्नवैः सुपङ्क्तैश्च कटे कुर्याद्भरक्षमम्(?) ।
 वृत्तं द्विगुणदीर्घं यं यतुरश्रमधः समम् ॥ ६-१४५ ॥
 सर्वत्र यर्माणां बद्धं मलायष्टिसमाश्रितम् ।

मुषं अद्दं य कुर्वीत वंशमण्डलिना दृढम् ॥ ६-१४६ ॥
 कटे ऽस्मिंस्तानि वस्त्राणि स्थाप्य अग्नीत यततः ।
 उपर्युपरि सर्वाणि तन्मध्ये प्रतिमां न्यसेत् ॥ ६-१४७ ॥
 वार्णिकैः कुडुमाद्यैश्च यित्रपुष्पैश्च पूजयेत् ।
 नानाभरणपूजाभिर्मुक्ताहारप्रलम्बिभिः ॥ ६-१४८ ॥
 रथस्य मलतो मध्ये स्थाप्य पट्टद्वयं दृढम् ।
 अधरोत्तरभागेन मध्ये छिद्रसमन्वितम् ॥ ६-१४९ ॥
 कटियष्टेरधोभागं स्थाप्य छिद्रमयं शुभैः ।
 आभङ्ग्य कीलयेद्यत्नाद्यष्टयर्धं य ध्वजाष्टकम् ॥ ६-१५० ॥
 कटस्य पृष्ठे सर्वत्र कारयेत्पटसंवृतम् ।
 तत्पटे य लिप्तेत्सोमं सगाणं सवृषं शिवम् ॥ ६-१५१ ॥
 विचित्रपुष्पस्रग्दाम्ना समन्ताद्भूषयेत्कटम् ।
 रवकैः किङ्किणीजालैर्घण्टायाभरभूषितैः ॥ ६-१५२ ॥
 मलापूजाविशेषैश्च कौतूहलसमन्वितम् ।
 वाधारभूपयारेण मार्गशीभां प्रकल्पयेत् ॥ ६-१५३ ॥
 तद्रथं भ्रामयेद्यत्नाद्राजमार्गेण सर्वतः ।
 ततः स्वाश्रममानीय स्थापयेत्तत्समीपतः ॥ ६-१५४ ॥
 मलाशब्दं ततः कुर्यात्तालत्रयसमन्वितम् ।
 ततस्तुष्णीं स्थिते लोके तच्छान्तिमिड धारयेत् ॥ ६-१५५ ॥
 शिवं तु सर्वजगतः शिवं गोब्राह्मणस्य य ।
 शिवमस्तु नृपाणां य तद्भक्तानां जनस्य य ॥ ६-१५६ ॥
 राजा विजयमाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च वर्धताम् ।
 धर्मनिष्ठश्च भवतु प्रजानां य छिते रतः ॥ ६-१५७ ॥
 कालवर्षी तु पर्जन्यः सस्यसम्पत्तिरुत्तमा ।
 सुभिक्षात्क्षेममाप्नोति कार्यसिद्धिश्च जायताम् ॥ ६-१५८ ॥
 द्रोषाः प्रयान्तु नाशं य गुणाः स्वैर्यं भजन्तु वः ।
 बहुक्षीरयुता गावो वृष्टपुष्टा भवन्तु वः ॥ ६-१५९ ॥

अेव शिवमडाशान्तिमुख्यार्थं जगतः कृमात् ।

अभिवर्धं ततः शेषमैश्वरीं सार्वकामिकीम् ॥ ६-१६० ॥

शिवमालां समादाय सदासीपरिचारिकः ।

कृलैर्भक्षैश्च संयुक्तां गृह्य पात्रीं निवेशयेत् ॥ ६-१६१ ॥

पात्रीं य धारयेन्मूर्ध्ना सोष्णीषां देवपुत्रकः ।

अलंकृतः शुक्लवासा धार्मिकः सततं शुचिः ॥ ६-१६२ ॥

ततश्च तां समुत्क्षिप्य पाणिना धारयेद्बुधः ।

प्रभूयादपरश्चात्र शिवधर्मस्य भाजकः ॥ ६-१६३ ॥

तोयं यथा घटीसंस्थमजस्रं क्षरते तथा ।

क्षरते सर्वलोकानां तद्गदायुरर्द्धनिशम् ॥ ६-१६४ ॥

यदा सर्वं परित्यज्य गन्तव्यमवशैर्ध्रुवम् ।

तदा न दीयते कस्मात्पाथेयार्थमिदं धनम् ॥ ६-१६५ ॥

कलत्रपुत्रमित्राणि पिता माता य आन्यवाः ।

तिष्ठन्ति न मृतस्थार्थे परलोके धनानि य ॥ ६-१६६ ॥

नास्ति धर्मसमं मित्रं नास्ति धर्मसमः सभा ।

यतः सर्वैः परित्यक्तां नरे धर्मो ऽनुगच्छति ॥ ६-१६७ ॥

तस्माद्धर्मं समुद्दिश्य यः शेषामभिवर्धयेत् ।

समस्तपापनिर्मुक्तः शिवलोकं स गच्छति ॥ ६-१६८ ॥

उपर्युपरि वित्तेन यः शेषामभिवर्धयेत् ।

तस्येयमुत्तमा देया यतश्चान्या न वर्धते ॥ ६-१६९ ॥

एत्येवं मध्यमां शेषां वर्धयेद्वा कनीयसीम् ।

ततस्तेषां प्रदातव्या सर्वशोकस्य शान्तये ॥ ६-१७० ॥

येनोत्तमा गृहीता स्याच्छिवशेषा महीयसी ।

प्रापणीया गृहं तस्य तथैव शिरसा वृता ॥ ६-१७१ ॥

ध्वजश्चत्रविमानाद्यैर्मडावाटित्रनिःस्वनैः ।

गृहद्वारं ततः प्राप्तमर्यायित्वा निवेशयेत् ॥ ६-१७२ ॥

दद्याद्भोत्रकलत्राणां भृत्यानां स्वजनस्य य ।

तर्पयेन्नानतान्(?) भक्त्या वाटित्रध्वजवाडकान् ॥ ६-१७३ ॥

अवेमादीयते भक्त्या यः शिवस्थोत्तमा गृहे ।
 शोभया राजमार्गेण तस्य धर्मकृत्वं शृणु ॥ ६-१७४ ॥
 समस्तपापनिर्मुक्तः समस्तकुलसंयुतः ।
 शिवलोकमवाप्नोति सभृत्यपरिवारकः ॥ ६-१७५ ॥
 तत्र दिव्यैर्महाभोगैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 कल्पानां क्रीडते कोटिमन्ते निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ६-१७६ ॥
 रथस्य यात्रां यः कुर्यादित्येवमुपशोभया ।
 भक्षभोज्यप्रदानैश्च तत्कृत्वं शृणु यत्नतः ॥ ६-१७७ ॥
 अशेषपापनिर्मुक्तः सर्वभृत्यसमन्वितः ।
 कुलत्रिशकमुद्धृत्य सुहृद्भिः स्वजनैः सह ॥ ६-१७८ ॥
 सर्वकामयुतैर्दिव्यैः स्वच्छन्दगमनालयैः ।
 महाविमानैः श्रीमद्भिर्दिव्यस्त्रीपरिवारितः ॥ ६-१७९ ॥
 छच्छया क्रीडते भोगैः कल्पकोटिं शिवे पुरे ।
 ज्ञानयोगं ततः प्राप्य संसारादवमुच्यते ॥ ६-१८० ॥
 शिवस्य रथयात्रायामुपवासपरः क्षमी ।
 पुरतः पृष्ठतो वापि गच्छंस्तस्य कृत्वं शृणु ॥ ६-१८१ ॥
 अशेषपापनिर्मुक्तः शुद्धः शिवपुरं गतः ।
 महास्थोपमैर्यनैः कल्पाशीतिं प्रमोदते ॥ ६-१८२ ॥
 ध्वजच्छत्रपताकाभिर्दीपदर्पणयामरैः ।
 धूपैर्वितानकलशैरुपशोभा सहस्रशः ॥ ६-१८३ ॥
 गृहीत्वा याति पुरतः स्वच्छया वा परेच्छया ।
 सम्पर्काल्कौतुकाल्लाभाच्छिवलोके व्रजन्ते ते ॥ ६-१८४ ॥
 शिवस्य रथयात्रां तु यः प्रपश्यति भक्तिततः ।
 प्रसङ्गात्कौतुकाद्वापि ते ऽपि यान्ति शिवं पुरम् ॥ ६-१८५ ॥
 नानायत्नादिशेषान्ते नानाप्रेक्षणाकानि य ।
 कुर्वीत रथयात्रायां रमते य विभूषिता ॥ ६-१८६ ॥
 ते भोगैर्विविधैर्दिव्यैः शिवासन्ना गणेश्वराः ।

कीडन्ति रुद्रभवने कल्याणां विशतीर्नराः ॥ ६-१८७ ॥

महता ज्ञानसङ्घेन तस्माच्छिवरथेन य ।

पृथक्श्रुवा मृता यान्ति शिवलोकं न संशयः ॥ ६-१८८ ॥

श्रीपर्वते मडाकाले वाराणस्यां मडालये ।

जल्पेश्वरे कुरुक्षेत्रे केदारो मण्डलेश्वरे ॥ ६-१८९ ॥

गोकर्णो भद्रकर्णो य शङ्कुकर्णो स्थलेश्वरे ।

भीमेश्वरे सुवर्णक्षेत्रे कालञ्जरवने तथा ॥ ६-१९० ॥

अेवमादिषु यान्येषु शिवक्षेत्रेषु ये मृताः ।

श्रुवाश्चराचराः सर्वे शिवलोकं प्रजन्ति ते ॥ ६-१९१ ॥

प्रयागं कामिकं तीर्थमविमुक्तं तु नैष्ठिकम् ।

श्रीपर्वतं य विज्ञेयमिडामुत्र य सिद्धिदम् ॥ ६-१९२ ॥

प्रसङ्गेनापि यः पश्येदन्यत्र प्रस्थितः क्वचित् ।

श्रीपर्वतं मडापुण्यं सो ऽपि याति शिवं पुरम् ॥ ६-१९३ ॥

प्रजेषुः शिवतीर्थानि सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

पापयुक्तः शिवज्ञानं प्राप्य निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ६-१९४ ॥

तीर्थस्थानेषु यः श्राद्धं शिवरात्रे प्रयत्नतः ।

कल्पयित्वानुसारेण कालस्य विषुवस्य य ॥ ६-१९५ ॥

तीर्थयात्रागतं शान्तं ङाडाभूतमयेतनम् ।

क्षुत्पिपासातुरं लोके पांसुपादं त्वरान्वितम् ॥ ६-१९६ ॥

संतर्पयित्वा यत्नेन भवानलक्ष्मीमिवाभ्युत्थिः ।

पाधासनप्रदानेन कस्तेन पुरुषः समः ॥ ६-१९७ ॥

अश्रन्ति यावत्तत्पिण्डं तीर्थनिर्धूतकल्मषाः ।

तावद्दर्शसदस्राणि तद्गतास्ते शिवे पुरे ॥ ६-१९८ ॥

दद्याद्यः शिवसत्त्रार्थं मडिर्षीं सुपयस्विनीम् ।

मोदते स शिवे लोके युगकोटिशतं नरः ॥ ६-१९९ ॥

आर्ताय शिवभक्ताय दद्याद्यः सुपयस्विनीम् ।

अजामेकं सुपुष्टाङ्गीं तस्य पुण्यकृतं शृणु ॥ ६-२०० ॥

यावत्तद्रोमसंख्यां तत्प्रसूतिकुलेषु य ।
 तावद्दर्शसडस्त्राणि रुद्रलोके मडीयते ॥ ६-२०१ ॥
 मृदुरोमाञ्चितां कृष्णां निवेद्य गुरवे नरः ।
 रोमिणि रोमिणि सुवर्णस्य दत्तस्य कृलमाप्नुयात् ॥ ६-२०२ ॥
 गजान्धरथसंयुक्तैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 सानुगः क्रीडते भोगैः कल्पकोटिं शिवे पुरे ॥ ६-२०३ ॥
 निवेद्याश्चतुरं पुष्टमदुष्टं गुरवे नरः ।
 संगतिं सोपकरणं भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ६-२०४ ॥
 द्विव्याम्बयुक्तैः श्रीमद्भिर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 कोटिं कोटिं य कल्पानां तदन्ते स्थान्मडीपतिः ॥ ६-२०५ ॥
 अपि योजनमात्राय शिबिकां परिकल्पयेत् ।
 गुरोः शान्तस्य दान्तस्य तस्य पूण्यकृलं शृणु ॥ ६-२०६ ॥
 विमानानां सडस्रेण सर्वकामयुतेन य ।
 कल्पकोटययुतं साग्रं भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ६-२०७ ॥
 छागं मेषं मयूरं य कुक्कुटं शारिकां शुक्रम् ।
 बालक्रीडनकानेतानित्याधानपरानपि ॥ ६-२०८ ॥
 निवेद्यित्वा स्कन्दाय तत्सायुज्यमवाप्नुयात् ।
 भुक्त्वा तु विपुलान्भोगांस्तदन्ते स्थाद्विजोत्तमः ॥ ६-२०९ ॥
 मुसलोलूपलाधानि गृहोपकरणानि य ।
 दद्याच्छिवगृहस्थेभ्यस्तस्य पूण्यकृलं शृणु ॥ ६-२१० ॥
 प्रत्येकं कल्पमेकैकं गृहोपकरणैर्नरः ।
 अन्ते द्विवि वसेद्भोगैस्तदन्ते य गृही भवेत् ॥ ६-२११ ॥
 भर्जूरतालपत्रैर्वा यर्मणा वा सुकल्पितम् ।
 दत्त्वा कोटयासनं वृत्तं शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ ६-२१२ ॥
 प्रातर्नीडारवेलायां उमन्ते शिवयोगिनाम् ।
 कृत्वा प्रतापनाथाग्निं शिवलोके मडीयते ॥ ६-२१३ ॥
 सूर्यायुतप्रभादीसैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 कल्पकोटिशतं भोगान्भुक्त्वा स तु मडीपतिः ॥ ६-२१४ ॥

यः प्रान्तरं विदेशं वा गच्छन्तं शिवयोगिनम् ।
 भोजयति यथाशक्त्या शिवलोके मडीयते ॥ ६-२१५ ॥
 यश्छत्रं धारयेद्ग्रीष्मे गच्छते शिवयोगिने ।
 स मृतः पृथिवीं कृत्स्नामेकच्छत्रामवाप्नुयात् ॥ ६-२१६ ॥
 यः समुद्भ्रते मार्गे मात्रोपकरणासनम् ।
 शिवयोगप्रवृत्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-२१७ ॥
 कल्यायुतं नरः साग्रं भुज्वा भोगाच्छिवे पुरे ।
 तदन्ते प्राप्नुयाद्गण्यं सर्वैश्वर्यसमन्वितम् ॥ ६-२१८ ॥
 अभ्यङ्गोद्धर्तनं स्नानमार्तस्य शिवयोगिनः ।
 कृत्वाप्नोति मडाभोगाढल्याच्छिवपुरे नरः ॥ ६-२१९ ॥
 अपनीय समुच्छिष्टं भक्तितः शिवयोगिनाम् ।
 दशधेनुप्रदानस्य इलमाप्नोति मानवः ॥ ६-२२० ॥
 पञ्चगव्यसमं ज्ञेयमुच्छिष्टं शिवयोगिनाम् ।
 तद्भुज्वा लभते शुद्धिं मलयः पातकादपि ॥ ६-२२१ ॥
 नारी च भुज्वा सत्पुत्रं कुलाधारं गुणान्वितम् ।
 राज्ञ्ययोग्यं धनाढ्यं च प्राप्नुयाद्धर्मतत्परम् ॥ ६-२२२ ॥
 यश्च यां शिवयज्ञाय गृहस्थः परिकल्पयेत् ।
 शिवभक्तो ऽस्य मलयः परमं इलमाप्नुयात् ॥ ६-२२३ ॥
 शिवोमां च प्रयत्नेन भक्त्याढं यो ऽनुपालयेत् ।
 गवां लक्षप्रदानस्य सम्पूर्णा इलमाप्नुयात् ॥ ६-२२४ ॥
 प्रातः प्रदद्यात्सधृतं सुकृतं बालपिण्डकम् ।
 दूर्वां च बालवत्सानां(?) तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-२२५ ॥
 यावत्तद्बालवत्सानां पानाडारं प्रकल्पयेत् ।
 तावदष्टायुतान्पूर्वैर्भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ६-२२६ ॥
 विधवानाथवृद्धानां प्रदद्याथः प्रणवनम् ।
 आभूतस्सम्पलवं यावच्छिवलोके मडीयते ॥ ६-२२७ ॥
 दद्याथः सर्वजन्तूनामाडारमनुयत्नतः ।

त्रिः पृथ्वीं रत्नसम्पूर्णां यदत्वा तत्कलं लभेत् ॥ ६-२२८ ॥

विनयव्रतदानानि यानि सिद्धानि लोकतः ।

तानि तेनैव विधिना शिवमन्त्रेण कल्पयेत् ॥ ६-२२९ ॥

निवेद्यीत रुद्राय रुद्राण्याः षण्मुभस्य च ।

प्राप्नुयाद्विपुलान्भोगान्दिव्याञ्छिवपुरे नरः ॥ ६-२३० ॥

पुनर्यः कर्तरीं दधात्केशकलेशापनुत्तये ।

सर्वकलेशविनिर्मुक्तः शिवलोके सुधी भवेत् ॥ ६-२३१ ॥

नासिकाशोधनं दधात्संघंशं शिवयोगिने ।

वर्षकोटिं मडाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ६-२३२ ॥

नभश्छेदनकं दत्त्वा शिवलोके महीयते ।

वर्षलक्षं मडाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ६-२३३ ॥

दत्त्वाञ्जनशलाकां वा लोडाधां शिवयोगिने ।

भोगाञ्छिवपुरे प्राप्य ज्ञानयक्षुरवाप्नुयात् ॥ ६-२३४ ॥

कर्णशोधनकं दत्त्वा लोडाधं शिवयोगिने ।

वर्षकोटिं मडाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ६-२३५ ॥

दधाधः शिवभक्ताय सूर्यां कौपीनशोधनीम् ।

वर्षलक्षं स लक्षार्धं शिवलोके महीयते ॥ ६-२३६ ॥

निवेद्य शिवयोगिभ्यः सूयिकं सूत्रसंयुतम् ।

वर्षलक्षं मडाभोगैः क्रीडते स शिवे पुरे ॥ ६-२३७ ॥

दधाधः शिवयोगिभ्यः सुकृतां पत्रवेधनीम् ।

वर्षलक्षं मडाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ६-२३८ ॥

दधाधः पुस्तकादीनां सर्वकार्यार्थकर्तृकाम् ।

पञ्चलक्षं मडाभोगैर्मोदते स शिवे पुरे ॥ ६-२३९ ॥

शमीन्धनतृणादीनां दधात्तच्छेदनं च यः ।

क्रीडते स शिवे लोके वर्षलक्षयत्तुष्टयम् ॥ ६-२४० ॥

शिवाश्रमोपभोगाय लोडोपकरणं मडत् ।

यः प्रदधात्कुठाराधं तस्य पुण्यकलं शृणु ॥ ६-२४१ ॥

यावत्तद्गुलसंभ्यान् लोडोपकरणे भवेत् ।
 तावन्ति वर्षलक्षाणि शिवलोके मडीयते ॥ ६-२४२ ॥
 शिवायतनवित्तानां रक्षार्थं यः प्रयच्छति ।
 धनुःभङ्गायुधादीनि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-२४३ ॥
 ऐकैकस्मिन्परिज्ञेयमायुधे यापि वै क्वलम् ।
 वर्षकोट्यष्टकं भोगैः शिवलोके मडीयते ॥ ६-२४४ ॥
 यः स्वात्मभोगभृत्यर्थं कुसुमानि निवेदयेत् ।
 शिवाय गुरवे वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-२४५ ॥
 यावदन्योऽन्यसंभन्धास्तस्यांशाः परिकीर्तिताः ।
 वर्षलक्षं स तावच्च शिवलोके प्रमोदते ॥ ६-२४६ ॥
 नष्टापहृतमन्विष्य पुनर्वित्तं निवेदयेत् ।
 शिवात्मकं शिवायैव तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-२४७ ॥
 यावच्छिवाय तद्वित्तं प्राङ्निवेद्य फलं स्मृतम् ।
 नष्टमानीय तद्भूयः पुण्यं शतगुणं लभेत् ॥ ६-२४८ ॥
 देवद्रव्यं हृतं नष्टमन्वेष्यमपि यत्नतः ।
 न प्राप्नोति तदा तस्य प्राप्नुयाद्द्विगुणं फलम् ॥ ६-२४९ ॥
 ताम्रकुम्भकटाडाद्यं यः शिवाय निवेदयेत् ।
 शिवात्मकं शिवायैव तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ६-२५० ॥
 यावच्छिवाय तद्वित्तं प्राङ्निवेद्य फलं स्मृतम् ।
 नष्टमानीय तद्भूयः पुण्यं शतगुणं लभेत् ॥ ६-२५१ ॥
 स्नानसत्रोपभोगाय तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 यावत्तद्गुलसंभ्यान् ताम्रोपकरणे स्थितम् ॥ ६-२५२ ॥
 पले पले वर्षकोटिं मोदते स शिवे पुरे ।
 यः पत्रपुष्पवस्तूनां दद्यादाधारभाजनम् ॥ ६-२५३ ॥
 तद्भस्तुदातुर्यत्पुण्यं तत्पुण्यं सकलं भवेत् ।
 दत्त्वोपकरणां किञ्चिदपि यो वित्तमर्थिनाम् ॥ ६-२५४ ॥
 यद्भस्तु कुरुते तेन तत्प्रदानफलं लभेत् ।
 यः शौचपीतवस्त्राणि क्षाराद्यैः शिवयोगिनाम् ॥ ६-२५५ ॥

स पापमलनिर्मुक्तः शिवलोकमवाप्नुयात् ।
यः पुष्पापट्टसंयुक्तं पटगर्भं च कम्बलम् ॥ ६-२५६ ॥
प्रदधास्त्रिवयोगिव्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
तेषां च वस्त्रतन्तूनां यावत्संख्या विधीयते ॥ ६-२५७ ॥
तावद्दर्शसहस्राणि भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ।
श्वक्षणवस्त्राणि शुक्लानि दधाद्यः शिवयोगिने ॥ ६-२५८ ॥
यित्रवस्त्राणि तद्भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।
यावत्तत्सूक्ष्मवस्त्राणां तन्तुसंख्या विधीयते ॥ ६-२५९ ॥
तावद्युगानि संभोगैः शिवलोके मलीयते ।
शङ्खपात्रं तु विस्तीर्णं भाण्डं वापि सुशोभनम् ॥ ६-२६० ॥
प्रदधास्त्रिवयोगिव्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
दिव्यं विमानमावृढः सर्वकामसमन्वितम् ॥ ६-२६१ ॥
कल्पकोटययुतं साग्रं शिवलोके मलीयते ।
शुक्ल्यादीनि च पात्राणि शोभनान्यमलानि च ॥ ६-२६२ ॥
निवेद्य शिवयोगिव्यः शङ्खार्धेन फलं लभेत् ।
स्फाटिकानां च पात्राणां शङ्खतुल्यफलं स्मृतम् ॥ ६-२६३ ॥
शैलजानां तदर्थेन पात्राणां च तदर्थकम् ।
तालभूर्जूरपात्राणां वंशजानां निवेदने ॥ ६-२६४ ॥
अन्येषामेवमादीनां पुण्यं वाक्ष्यार्धसंमितम् ।
वंशार्धसमं पुण्यं फलपात्रनिवेदने ॥ ६-२६५ ॥
नानापार्णपुटाणां च साराणां वा फलार्धकम् ।
यस्ताम्रकांस्यपात्राणि शोढनान्यमलानि च ॥ ६-२६६ ॥
स्नानभोजनपानार्थं दधाद्यः शिवयोगिने ।
ताम्रां कांसीं त्रिलोठीं वा यः प्रदधात्त्रिपाटिकाम् ॥ ६-२६७ ॥
भोजने भोजनाधारं गुरवे तद्द्वलं शृणु ।
यावत्तत्पलसंख्यां त्रिपाद्या भोजनेषु च ॥ ६-२६८ ॥
तावद्युगसहस्राणि भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ।

लोडं त्रिपाटिकं दत्त्वा सत्कृत्वा शिवयोगिने ॥ ६-२६८ ॥
 दशकल्पान्महाभोगैर्नरः शिवपुरे वसेत् ।
 यः प्रदधात्त्रिविष्टम्भं भिक्षापात्रसमाश्रयम् ॥ ६-२७० ॥
 वंशजं दारुजं वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 दिव्यस्त्रीभोगसम्पन्नो विमाने भवति स्थितः ॥ ६-२७१ ॥
 यतुर्युगसदस्रं तु भोगान्भुङ्क्ते शिवे पुरे ।
 भिक्षापात्रमुष्णाच्छाद्यस्त्रपाण्डिकल्पितम् ॥ ६-२७२ ॥
 दत्त्वा शिवपुरे भोगान्भुङ्क्ते वसेन्नरः ।
 संश्रयं यः प्रदधात्य भिक्षापात्रे कमण्डलौ ॥ ६-२७३ ॥
 कल्पितं वस्त्रसूत्राद्यैस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 तद्भस्त्रपूततन्तूनां संध्या यावद्विधीयते ॥ ६-२७४ ॥
 तावद्दर्शसदस्त्राणि रुद्रलोके मधीयते ।
 सूत्रवल्कलवालैर्वा शिष्यभाण्डसमाश्रयम् ॥ ६-२७५ ॥
 यः कृत्वा दामनीयोङ्गं प्रग्रहं रज्जुमेव वा ।
 अेवमादीनि यान्यानि वस्तूनि विनिवेदयेत् ॥ ६-२७६ ॥
 शिवगोष्ठोपयोगार्थं तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 यावत्तद्रज्जुसंध्यानां प्रदधाच्छिवगोडुले ॥ ६-२७७ ॥
 तावच्चतुर्युगं देडी शिवलोके मधीयते ।
 यथा यथा प्रियं वस्त्रं शोभनं य यथा यथा ॥ ६-२७८ ॥
 तथा तथा महापुण्यं तद्दानाद्दुत्तरोत्तरम् ।
 यः पन्थानं दिशेत्पृष्टं प्राणष्टं य गवाटिकम् ॥ ६-२७९ ॥
 स गोदानसमं पुण्यं प्रज्ञासौम्यं य विन्दति ।
 कृत्वोपकारमार्तानां स्वर्गं याति न संशयः ॥ ६-२८० ॥
 अपि कण्टकमुद्धृत्य डिमुतान्यं महागुणम्(?) ।
 अन्नपानौषधीनां य यः प्रदातारमुद्दिशेत् ॥ ६-२८१ ॥
 आर्तानां तस्य विज्ञेयं दातुस्तत्सदृशं फलम् ।
 शिवाय तस्य संरुद्धं कर्म तिष्ठति यद्दिना ॥ ६-२८२ ॥

तदल्पमपि यज्ञाद्गं दत्त्वा यज्ञकृत्वं लभेत् ।
अपि काशकुशं सूत्रं गोमयं समिष्टिन्धनम् ॥ ६-२८३ ॥

शिवयज्ञोपयोगार्थं प्रवक्ष्यामि समासतः ।
सर्वेषां शिवभक्तानां दधाद्यत्किञ्चिदादरात् ।
दत्त्वा यज्ञकृत्वं विद्यात्किमु तद्भस्तुदानतः ॥ ६-२८४ ॥

॥ एति शिवोपनिषदि कुलोपकराप्रदानाध्यायः षष्ठः ॥

अथ स्वर्गापवर्गार्थं प्रवक्ष्यामि समासतः ।
सर्वेषां शिवभक्तानां शिवाचारमनुत्तमम् ॥ ७-१ ॥

शिवः शिवाय भूतानां यस्माद्दानं प्रयच्छति ।
गुरुमूर्तिः स्थितस्तस्मात्पूजयेत्सततं गुरुम् ॥ ७-२ ॥

नालक्ष्णो यथा लिङ्गे सांनिध्यं कल्पयेच्छिवः ।
अल्पागमे गुरौ तद्भ्रत्सांनिध्यं न प्रकल्पयेत् ॥ ७-३ ॥

शिवज्ञानार्थतत्त्वज्ञः प्रसन्नमनसं गुरुम् ।
शिवः शिवं समास्थाय ज्ञानं वक्ति न लीतरः ॥ ७-४ ॥

गुरुं य शिववद्भक्त्या नमस्करोषु पूजयेत् ।
कृताञ्जलिस्त्रिसंध्यं य भूमिविन्धस्तमस्तकः ॥ ७-५ ॥

न विविक्तमनायान्तम्(?) यद्भक्तमन्तं तथाकुलम् ।
समाधिस्थं व्रजन्तं य नमस्कुर्याद्गुरुं बुधः ॥ ७-६ ॥

व्याख्याने तत्समाप्तौ य सम्प्रश्ने स्नानभोजने ।
भुक्त्वा य शयने स्वप्ने नमस्कुर्यात्सदा गुरुम् ॥ ७-७ ॥

ग्रामान्तरमभिप्रोप्सुर्गुरोः कुर्यात्प्रदक्षिणाम् ।
सार्वाङ्गिकप्रणामं य पुनः कुर्यात्तदागतः ॥ ७-८ ॥

पर्वोत्सवेषु सर्वेषु दधाद्भक्त्यपवित्रकम् ।
शिवज्ञानस्य चारम्भे प्रवासगमनागतौ ॥ ७-९ ॥

शिवधर्मव्रतारम्भे तत्समाप्तौ य कल्पयेत् ।
प्रसादनाथ कुपितो विजित्य य रिपुं तथा ॥ ७-१० ॥

पुण्याडे अलशान्तौ य दीक्षायां य सदक्षिणाम् ।

आचार्य पदसम्प्राप्तौ पवित्रे योपविशते ॥ ७-११ ॥
 उपानखत्रशयनं वस्त्रमासनभूषणम् ।
 पात्रदण्डाक्षसूत्रं वा गुरुसक्तं न धारयेत् ॥ ७-१२ ॥
 डास्यनिष्ठीवनास्कोटमुख्यभाष्यविश्रम्भणम् ।
 पादप्रसारणं गतिं न कुर्याद्गुरुसंनिधौ ॥ ७-१३ ॥
 डीनान्नपानवस्त्रः स्यान्नीयशय्यासनो गुरोः ।
 न यथेष्टश्च संतिष्ठेत्सल्लं य विवर्जयेत् ॥ ७-१४ ॥
 प्रतिवाते ऽनुवाते वा न तिष्ठेद्गुरुणा सल ।
 असंश्रये य सततं न किञ्चितीर्तयेद्गुरोः ॥ ७-१५ ॥
 अन्यासक्तो न भुञ्जानो न तिष्ठन्नपराऽमुष्मि ।
 न शयनो न यासीनः संभाष्येद्गुरुणा सल ॥ ७-१६ ॥
 दृष्ट्वैव गुरुमायान्तमुत्तिष्ठेद्दूरतस्त्वरम् ।
 अनुज्ञातश्च गुरुणा संविशेश्यानुपृष्ठतः ॥ ७-१७ ॥
 न कण्ठं प्रावृतं कुर्यान्न य तत्रावसक्तिकाम् ।
 न पादधावनस्नानं यत्र पश्येद्गुरुः स्थितः ॥ ७-१८ ॥
 न दन्तधावनाभ्यङ्गमायामोर्द्धनक्रियाः ।
 उत्सर्गपरिधानं च गुरोः कुर्वीत पश्यतः ॥ ७-१९ ॥
 गुरुर्धर्मपर्येत्किञ्चिद्गुडासन्नं तदङ्गलौ ।
 पात्रे वा पुरतः शिष्यस्तद्भङ्गत्रमभिवीक्षयन् ॥ ७-२० ॥
 यदधर्म्येद्गुरुः किञ्चि तन्नम्रः पुरतः स्थितः ।
 पाणिद्वयेन गृह्णीयत्स्थापयेत्तथ्य सुस्थितम् ॥ ७-२१ ॥
 न गुरोः कीर्तयेन्नाम परोऽक्षमपि डेवलम् ।
 समानसंज्ञमन्यं वा नाह्वयीत तदाभ्यया ॥ ७-२२ ॥
 स्वगुरुस्तद्गुरुश्चैव यदि स्यातां समं ड्वयित् ।
 गुरोर्गुरुस्तयोः पूज्यः स्वगुरुश्च तदाज्ञया ॥ ७-२३ ॥
 अनिवेधं न भुञ्जत भुक्त्वा यास्य निवेदयेत् ।
 नाविज्ञाप्य गुरुं गच्छेद्भ्रष्टिः कार्येण केनचित् ॥ ७-२४ ॥

गुर्वाज्ञया कर्म कृत्वा तत्समाप्तौ निवेद्येत् ।
 कृत्वा य नैत्यकं सर्वमधीयीताज्ञया गुरोः ॥ ७-२५ ॥
 मृद्मस्मगोमयजलं पत्रपुष्पेन्धनं समित् ।
 पर्याप्तमष्टकं ल्येतद्गुर्वर्थं तु समाहरेत् ॥ ७-२६ ॥
 भैषज्याहारपात्राणि वस्त्रशय्यासनं गुरोः ।
 आनयेत्सर्वयत्नेन प्रार्थयित्वा धनेश्वरान् ॥ ७-२७ ॥
 गुरोर्न भण्डयेदाज्ञामपि प्राणान्परित्यजेत् ।
 कृत्वाज्ञां प्राणयान्मुक्तिं लङ्घयन्नरकं व्रजेत् ॥ ७-२८ ॥
 पर्यटित्पृथिवीं कृत्स्नां सशैलवनकाननाम् ।
 गुरुभैषज्यसिद्ध्यर्थमपि गच्छेद्रसातलम् ॥ ७-२९ ॥
 यदादिशेद्गुरुः किञ्चित्तत्कुर्यादविचारतः ।
 अमीमांस्या हि गुरवः सर्वकार्येषु सर्वथा ॥ ७-३० ॥
 नोत्थापयेत्सुभासीनं शयानं न प्रबोधयेत् ।
 आसीनो गुरुमासीनमभिगच्छेत्प्रतिष्ठितम् ॥ ७-३१ ॥
 पथि प्रयान्तं यान्तं य यत्नाद्विश्रमयेद्गुरुम् ।
 क्षित्पिपासातुरं स्नातं ज्ञात्वा शक्तं य भोजयेत् ॥ ७-३२ ॥
 अब्यङ्गोद्भूतं स्नानं भोजनशीवमार्जनम् ।
 गात्रसंवाहनं रात्रौ पादाभ्यङ्गं य यत्नतः ॥ ७-३३ ॥
 प्रातः प्रसाधनं दत्त्वा कार्यं संमार्जनाञ्जनम् ।
 नानापुष्पप्रकराणां श्रीमद्व्याभ्यानमाण्डपे ॥ ७-३४ ॥
 स्थाप्यासनं गुरोः पूज्यं शिवज्ञानस्य पुस्तकम् ।
 तत्र तिष्ठेत्प्रतीक्षंस्तद्गुरोरागमनं कमात् ॥ ७-३५ ॥
 गुरोर्निन्दापवादं य श्रुत्वा कर्णौ पिधापयेत् ।
 अन्यत्र यैव सर्पेतु निगृहीयाद्दुपायतः ॥ ७-३६ ॥
 न गुरोरप्रियं कुर्यात्पीडितस्तारितो ऽपि वा ।
 नोभ्यारयेभ्य तद्वाङ्मयमुभ्यार्थं नरकं व्रजेत् ॥ ७-३७ ॥
 गुरुरेव पिता माता गुरुरेव परः शिवः ।
 यस्यैव निश्चितो भावस्तस्य मुक्तिर्न दूरतः ॥ ७-३८ ॥

आडारायारधर्माणां यत्कुर्याद्गुरुरीश्वरः ।
 तथैव यानुकुर्वीत नानुयुञ्जत कारणम् ॥ ७-३९ ॥
 यज्ञस्तपांसि नियमात्तानि वै विविधानि य ।
 गुरुवाङ्मये तु सर्वाणि सम्पद्यन्ते न संशयः ॥ ७-४० ॥
 अज्ञानपटुनिर्मग्नं यः समुद्भरते जनम् ।
 शिवज्ञानात्महस्तेन कस्तं न प्रतिपूजयेत् ॥ ७-४१ ॥
 एति यः पूजयेन्नित्यं गुरुभूर्तिस्थमीश्वरम् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं पदम् ॥ ७-४२ ॥
 स्नात्वाभ्रसा भस्मना वा शुक्लवस्त्रोपवीतवान् ।
 दूर्वागर्भस्थितं पुष्पं गुरुः शिरसि धारयेत् ॥ ७-४३ ॥
 रोयनालभनं कुर्याद्भूययेदात्मनस्तनुम् ।
 अङ्गुलीयाक्षसूत्रं च कर्णमात्रे च धारयेत् ॥ ७-४४ ॥
 गुरुरेवंविधः श्रीमान्नित्यं तिष्ठेत्समाहितः ।
 यस्माज्ज्ञानोपदेशार्थं गुरुरास्ते सदाशिवः ॥ ७-४५ ॥
 धारयेत्पादुके नित्यं मृदुवर्मप्रकल्पिते ।
 प्रगृह्य दण्डं छत्रं वा पर्यटेदाश्रमाद्धृदिः ॥ ७-४६ ॥
 न भूमौ विन्यसेत्पादमन्तर्धानं विना गुरुः ।
 कुशापादकमाङ्गम्य तर्पणार्थं प्रकल्पयेत् ॥ ७-४७ ॥
 पादस्थानानि पत्राद्यैः कृत्वा देवगुहं विशेत् ।
 पात्रास्तद्विपादश्च(?) नित्यं भुञ्जत वाग्यतः ॥ ७-४८ ॥
 न पादौ धावयेत्कांस्ये लोडे वा परिकल्पिते ।
 शौचयेत्तृणगर्भायां द्वितीयायां तथायमेत् ॥ ७-४९ ॥
 न रक्तमुल्बलाणां वस्त्रं धारयेत्कुसुमानि य ।
 न भङ्गिर्गन्धमाल्यानि वासांसि मलिनानि य ॥ ७-५० ॥
 केशास्थीनि कपालानि कार्पासास्थितुषाणि य ।
 अमेध्याङ्गारभस्मानि नाधितिष्ठेद्रजसि य ॥ ७-५१ ॥
 न य लोष्टे विमृदीयात्तत्र य छिन्धात्त्रपैस्तृणाम् ।

न पत्रपुष्पमूल्यानि वंशमङ्गलकाष्ठिताम् ॥ ७-५२ ॥
 अेवमादीनि यान्यानि पाणिभ्यां न य मर्दयेत् ।
 न दन्तभादनं कुर्याद्रोमाण्युत्पाटयेन्न य ॥ ७-५३ ॥
 न पद्भ्यामुल्लिभेद्भूमिं लोष्टकाष्ठैः करेण वा ।
 न नभांश्च नभैर्विद्यान्न कण्डूयेन्नभैस्तनुम् ॥ ७-५४ ॥
 मुडुर्मुडुः शिरः शमश्रु न स्पृशेत्स्तरजैर्भुधः ।
 न लिक्काकर्षणं कुर्यादात्मनो वा परस्य वा ॥ ७-५५ ॥
 सौवर्ण्यरौप्यताम्रैश्च शङ्खगन्तशलाकया ।
 देडकण्डूयनं कार्यं वंशकाष्ठीकवीरलैः(?) ॥ ७-५६ ॥
 न विचित्तं प्रकुर्वीत दिशश्चैवावलोकयन् ।
 न शोकार्तश्च संतिष्ठेद्धूत्वा पाणौ कपोलकम् ॥ ७-५७ ॥
 न पाणिपादवाक्यक्षुः- श्रोत्रशिश्नगुदोदरैः ।
 यापलानि न कुर्वीत स सर्वार्थमवाप्नुयात् ॥ ७-५८ ॥
 न कुर्यात्तेनचिद्द्वैरमश्रुवे ज्जिविते सति ।
 लोककौतूहलं पापं संध्यां च परिवर्जयेत् ॥ ७-५९ ॥
 न कुद्धारोणं वेशमानि नगरं ग्राममाविशेत् ।
 न दिवा प्रावृत्तशिरा रात्रौ प्रावृत्य पर्यटेत् ॥ ७-६० ॥
 नातिभ्रमणशीलः स्यान्न विशेस्य गृहाद्गृहम् ।
 न याज्ञानमधीयीत शिवज्ञानं समभ्यसेत् ॥ ७-६१ ॥
 शिवज्ञानं परं ब्रह्म तदारभ्य न संत्यजेत् ।
 ब्रह्मासाध्यं यं यो गच्छेद्ब्रह्मलडा स प्रकीर्तितः ॥ ७-६२ ॥
 कृताञ्जलिः स्थितः शिष्यो लघुवस्त्रमुदङ्मुष्णः ।
 शिवमन्त्रं समुच्चार्य प्राङ्मुष्णो ऽध्यापयेद्गुरुः ॥ ७-६३ ॥
 नागदन्तादिसंभूतं यतुरश्रं सुशोभनम् ।
 उभरन्नयितं वापि गुरोरासनमुत्तमम् ॥ ७-६४ ॥
 न श्शुश्रूषार्थकामाश्च न य धर्मः प्रदृश्यते ।
 न भक्तिर्न यशः कौर्यं न तमध्यापयेद्गुरुः ॥ ७-६५ ॥

देवाग्निगुरुगोष्ठीषु व्याख्याध्ययनसंसदि ।
 प्रश्ने वादे ऽनृते ऽशौचे दक्षिणं बाहुमुद्धरेत् ॥ ७-६६ ॥
 वशे सततनम्रः स्यात्संलुप्त्याङ्गानि कूर्मवत् ।
 तत्संमुपं य निर्गच्छेन्नमस्कारपुरस्सरः ॥ ७-६७ ॥
 देवाग्निगुरुविप्राणां न व्रजेदन्तरेण तु ।
 नार्पयेन्न य गृह्णीयात्किञ्चिद्द्रस्तु तदन्तरा ॥ ७-६८ ॥
 न मुपेन धमेदग्निं नाधःकुर्यान्न लङ्घयेत् ।
 न क्षिपेदशुचिं वह्नी न य पादौ प्रतापयेत् ॥ ७-६९ ॥
 तृणकाष्ठादिगडने जन्तुभिश्च समाकुले ।
 स्थाने न दीपयेदग्निं दीप्तं यापि ततः क्षिपेत् ॥ ७-७० ॥
 अग्निं युगापदानीय धारयेत प्रयत्नतः ।
 ज्वलन्तं न प्रदीपं य स्वयं निर्वापयेद्बुधः ॥ ७-७१ ॥
 शिवप्रतधरं दृष्ट्वा समुत्थाय सदा द्रुतम् ।
 शिवो ऽयमिति संकल्प्य उर्षितः प्रणमेत्ततः ॥ ७-७२ ॥
 भोगान्ददाति विपुलान्विदुगे सम्पूजितः शिवः ।
 अग्नौ य विविधां सिद्धिं गुरौ भुक्तिं प्रयच्छति ॥ ७-७३ ॥
 भोक्षार्थं पूजयेत्तस्माद्गुरुमूर्तिस्थमीश्वरम् ।
 गुरुभक्त्या लभेज्ज्ञानं ज्ञानान्भुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ७-७४ ॥
 सर्वपर्वसु यत्नेन ज्येषु सम्पूजयेत्स्थिवम् ।
 कुर्यादायतने शोभां गुरुस्थानेषु सर्वतः ॥ ७-७५ ॥
 नरद्रयोस्त्रिते पीठे सर्वशोभासमन्विते ।
 संस्थाप्य मणिञ्जं लिङ्गं स्थाने कुर्याज्जगद्धितम् ॥ ७-७६ ॥
 अन्नपानविशेषैश्च नैवेद्यमुपकल्पयेत् ।
 भोजयेद्भ्रतिनश्चात्र स्वगुरुं य विशेषतः ॥ ७-७७ ॥
 पूजयेच्च शिवज्ञानं वाचयीत य पर्वसु ।
 दशयिच्छिवभक्तेभ्यः सत्पूजां परिकल्पिताम् ॥ ७-७८ ॥
 प्रियं भूयात्सदा तेभ्यः प्रदेयं यापि शक्तितः ।
 अेवं कृते विशेषेण प्रसीदति मणेश्वरः ॥ ७-७९ ॥

छिन्नं भिन्नं मृतं नष्टं वर्धते नास्ति केवलम् ।
 धत्याद्यान्न वदेच्छब्दान्साक्षाद्भूयान्तु मङ्गलम् ॥ ७-८० ॥
 अधेनुं धेनुमित्येव भ्रूयाद्भद्रमभद्रकम् ।
 कपालं य भगालं स्यात्परमं मङ्गलं वदेत् ॥ ७-८१ ॥
 औन्द्रं धनुर्मणिधनुर्दालकाष्ठादि यन्मनम् ।
 स्वर्थातं य मृतं भ्रूयाच्छिवीभूतं य योगिनम् ॥ ७-८२ ॥
 द्विधाभूतं वदेच्छिन्नं भिन्नं य बहुधा स्थितम् ।
 नष्टमन्वेषणीयं य रिक्तं पूर्णामिबर्धितम् ॥ ७-८३ ॥
 नास्तीति शोभनं सर्वमाद्यमङ्गाभिवर्धनम् ।
 सिद्धिमद्भूळि गच्छन्तं सुभं भ्रूयात्प्रवर्धितम् ॥ ७-८४ ॥
 न म्वेच्छमूर्धपतितैः कूरैः संतापवेदिभिः ।
 दुर्जनैरवलिसैश्च क्षुद्रैः सल न संवदेत् ॥ ७-८५ ॥
 नाधार्मिकनृपाङ्गान्ते न दंशमशकावृते ।
 नातिशीतजलाकीर्णं देशे रोगप्रदे वसेत् ॥ ७-८६ ॥
 नासनं शयनं पानं नमस्काराभिवानम् ।
 सोपानलः प्रकुर्वीत शिवपुस्तकवाचनम् ॥ ७-८७ ॥
 आचार्यं दैवतं तीर्थमुद्धृतोदं मृदं दधि ।
 वटमश्वत्थकपिलां दीक्षितोदधिसंगमम् ॥ ७-८८ ॥
 यानि यैषां प्रकाराणि मङ्गलानील कानिचित् ।
 शिवायेति नमस्कृत्वा प्रोक्तमेतत्प्रदक्षिणम् ॥ ७-८९ ॥
 उपानच्छत्रवस्त्राणि पवित्रं करकं स्रजम् ।
 आसनं शयनं पानं धृतमन्वैर्न धारयेत् ॥ ७-९० ॥
 पालाशमासनं शय्यां पादुके दन्तधावनम् ।
 वर्जयेत्यापि निर्यासं रक्तं न तु समुद्भवम् ॥ ७-९१ ॥
 संध्यामुपास्य कुर्वीत नित्यं देउप्रसाधनम् ।
 स्पृशेद्भस्त्रेण कपिलां प्रदद्याच्च गवां छितम् ॥ ७-९२ ॥
 यः प्रदद्याद्गवां सम्यक्कुलानि य विशेषतः ।

क्षेत्रमुद्गमयेष्यापि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-८३ ॥

यावत्तत्पत्रकुसुम- कन्दमूलफलानि च ।

तावद्दर्शसदस्त्राणि शिवलोके मडीयते ॥ ७-८४ ॥

कृशरोगार्तवृद्धानां त्यक्तानां निर्जने वने ।

क्षुत्पिपासातुराणां च गवां विह्वलयेतसाम् ॥ ७-८५ ॥

नीत्वा यस्तृणतोयानि वने यत्नात्प्रयच्छति ।

करोति च परित्राणं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-८६ ॥

कुलैकविंशकोपेतः पत्नीपुत्रादिसंयुतः ।

मित्रभृत्यैरुपेतश्च श्रीमच्छिवपुरं व्रजेत् ॥ ७-८७ ॥

तत्र भुक्त्वा मडाभोगान्विमानैः सार्वकामिकैः ।

स मडाप्रलयं यावत्तदन्ते मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७-८८ ॥

गोब्राह्मणपरित्राणं सकृत्कृत्वा प्रयत्नतः ।

मुच्यते पञ्चभिर्घोरैर्मंडलैः पातकैर्द्रुतम् ॥ ७-८९ ॥

अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यमकल्हता ।

अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचं संतोषमार्जवम् ॥ ७-९० ॥

अहिंसाद्या यमाः पञ्च यतीनां परिकीर्तिताः ।

अक्रोधाद्याश्च नियमाः सिद्धिवृद्धिकराः स्मृताः ॥ ७-९०१ ॥

दशलाक्षाणिको धर्मः शिवाचारः प्रकीर्तितः ।

योगीन्द्राणां विशेषेण शिवयोगप्रसिद्धये ॥ ७-९०२ ॥

न विन्दति नरो योगं पुत्रदारादिसंगतः ।

निबद्धः स्नेहपाशेन मोहस्तम्भबलीयसा ॥ ७-९०३ ॥

मोहात्कुटुम्भसंसक्तस्तृष्णाया शृङ्खलीकृतः ।

बालैर्बद्धस्तु लोको ऽयं मुसलेनाभिडन्यते ॥ ७-९०४ ॥

धमे बालाः कथं त्याज्या जुविष्यन्ति मया विना ।

मोहाद्धि चिन्तयत्येवं परमार्थो न पश्यति ॥ ७-९०५ ॥

सम्पर्काद्दुदरे न्यस्तः शुक्लबिन्दुरयेतनः ।

स पित्रा केन यत्नेन गर्भस्थः परिपालितः ॥ ७-९०६ ॥

कर्कशाः कठिना भक्षा जुर्यन्ते यत्र भक्षिताः ।
 तस्मिन्नेवोदरे शुक्लं किं न जुर्यति भक्षयत् ॥ ७-१०७ ॥
 येनैतद्योजितं गर्भे येन यैव विवर्धितम् ।
 तेनैव निर्गतं भूयः कर्मणा स्वेन पाव्यते ॥ ७-१०८ ॥
 न कश्चित्कस्यचित्पुत्रः पिता माता न कस्यचित् ।
 यत्स्वयं प्राक्तनं कर्म पिता मातेति तत्स्मृतम् ॥ ७-१०९ ॥
 येन यत्र कृतं कर्म स तत्रैव प्रजायते ।
 पितरौ चास्य दासत्वं कुरुतस्तत्प्रयोदितौ ॥ ७-११० ॥
 न कश्चित्कस्यचिच्छक्तः कर्तुं द्युभं सुभानि य ।
 करोति प्राक्तनं कर्म मोहाल्लोकस्य केवलम् ॥ ७-१११ ॥
 कर्मदायादसंभन्साद्युपकारः परस्परम् ।
 दृश्यते नापकारश्च मोडेनात्मनि मन्यते ॥ ७-११२ ॥
 ईश्वराधिष्ठितं कर्म क्लृप्तील्ल शुभाशुभम् ।
 ग्रामस्वामिप्रसादेन सुकृतं कर्षणं यथा ॥ ७-११३ ॥
 द्वयं देवत्वमोक्षाय ममेति न ममेति य ।
 ममेति बध्यते जन्तुर्न ममेति विमुच्यते ॥ ७-११४ ॥
 द्यव्यक्षरं य भवेन्मृत्युस्त्र्यक्षरं ब्रह्म शाश्वतम् ।
 ममेति द्यव्यक्षरं मृत्युस्त्र्यक्षरं न ममेति य ॥ ७-११५ ॥
 तस्मादात्मन्यलंकारमुत्सृज्य प्रवियारतः ।
 विधूयाशेषसङ्गांश्च मोक्षोपायं विचिन्तयेत् ॥ ७-११६ ॥
 ज्ञानाद्योगपरिक्लेशं कुप्रावरणभोजनम् ।
 कुथर्यां कुनिवासं य मोक्षार्थी न विचिन्तयेत् ॥ ७-११७ ॥
 न द्युभेन विना सौभ्यं दृश्यते सर्वदृष्टिनाम् ।
 द्युभं तन्मात्रकं ज्ञेयं सुभमानन्त्यमुत्तमम् ॥ ७-११८ ॥
 सेवायां पाशुपाल्ये य वानिज्ये कृषिकर्मणि ।
 तुल्ये सति परिक्लेशे वरं क्लेशो विमुक्तये ॥ ७-११९ ॥
 स्वर्गापवर्गयोरेकं यः शीघ्रं न प्रसाधयेत् ।
 याति तेनैव देहेन स मृतस्ताप्यते चिरम् ॥ ७-१२० ॥

यदवश्यं पराधीनैस्त्यजनीयं शरीरकम् ।
 कस्मात्तेन विमूढात्मा न साधयति शाश्वतम् ॥ ७-१२१ ॥
 यौवनस्था गृहस्थाश्च प्रासादस्थाश्च ये नृपाः ।
 सर्वे अेव विशीर्यन्ते शुष्कस्निग्धान्नभोजनाः ॥ ७-१२२ ॥
 अनेकदोषदृष्टस्य देहस्यैको मलान्गुणः ।
 यां यामवस्थामाप्नोति तां तामेवानुवर्तते ॥ ७-१२३ ॥
 मन्दं परिहरन्मर्म स्वदेहमनुपालयेत् ।
 वर्षासु शुर्णकटवत्तिष्ठन्नप्यवसीदति ॥ ७-१२४ ॥
 न ते ऽत्र देहिनः सन्ति ये तिष्ठन्ति सुनिश्चलाः ।
 सर्वे कुर्वन्ति कर्माणि विदृशाः पूर्वकर्मभिः ॥ ७-१२५ ॥
 तुल्ये सत्यपि कर्तव्ये वरं कर्म कृतं परम् ।
 यः कृत्वा न पुनः कुर्यान्नानाकर्म शुभाशुभम् ॥ ७-१२६ ॥
 तस्मादन्तर्बलिश्चिन्तामनेकाकारसंस्थिताम् ।
 संत्यज्यात्महितार्थाय स्वाध्यायध्यानमभ्यसेत् ॥ ७-१२७ ॥
 विविक्ते विजने रभ्ये पुष्पाश्रमविभूषिते ।
 स्थानं कृत्वा शिवस्थाने ध्यायेच्छान्तं परं शिवम् ॥ ७-१२८ ॥
 ये ऽतिरभ्याएयरण्यानि सुजलानि शिवानि तु ।
 विहायाभिरता ग्रामे प्रायस्ते दैवमोहिताः ॥ ७-१२९ ॥
 विवेकिनः प्रशान्तस्य यत्सुषुं ध्यायतः शिवम् ।
 न तत्सुषुं मलेन्द्रस्य ब्रह्मणः केशवस्य वा ॥ ७-१३० ॥
 षति नामामृतं दिव्यं मलाकालादवामवान् ।
 विस्तरैणानुपूर्वाय्य ऋष्यात्रेयः(?) सुनिश्चितम् ॥ ७-१३१ ॥
 प्रज्ञामथा विनिर्मथ्य(?) शिवज्ञानमलोदधिम् ।
 ऋष्यात्रेयः समुद्धृत्य प्राडेदमणुमात्रकम् ॥ ७-१३२ ॥
 शिवधर्मं मलाशास्त्रे शिवधर्मस्य योत्तरे ।
 यदनुक्तं भवेत्किञ्चित्तदत्र परिकीर्तितम् ॥ ७-१३३ ॥
 त्रिदैवत्यमिदं शास्त्रं मुनीन्द्रात्रेयभाषितम् ।

तिर्यङ्मनुजदेवानां सर्वेषां च विभुक्तिदम् ॥ ७-१३४ ॥

नन्दिस्कन्दमहाकावास्त्रयो देवाः प्रकीर्तिताः ।

यन्द्रात्रेयस्तथानिश्च ऋष्यात्रेयो मुनित्रयम् ॥ ७-१३५ ॥

अतैर्महात्मभिः प्रोक्ताः शिवधर्माः समासतः ।

सर्वलोकोपकारार्थं नमस्तेभ्यः सदा नमः ॥ ७-१३६ ॥

तेषां शिष्यप्रशिष्यैश्च शिवधर्मप्रवक्तृभिः ।

व्यासं ज्ञानसरः शार्वं विकथैरिव पङ्क्तैः ॥ ७-१३७ ॥

ये श्रावयन्ति सततं शिवधर्मं शिवार्थिनाम् ।

ते रुद्रास्ते मुनीन्द्राश्च ते नमस्याः स्वभक्तितः ॥ ७-१३८ ॥

ये समुत्थाय शृण्वन्ति शिवधर्मं दिने दिने ।

ते रुद्रा रुद्रलोकेशा न ते प्रकृतिमानुषाः ॥ ७-१३९ ॥

शिवोपनिषदं ज्येतदध्यायैः सप्तभिः स्मृतम् ।

ऋष्यात्रेयसगोत्रेण मुनिना छितकाम्यया ॥ ७-१४० ॥

॥ इति शिवोपनिषदि शिवायाराध्यायः सप्तमः ॥

॥ इति शिवोपनिषत्समाप्ता ॥

Siva Upanishad

pdf was typeset on September 24, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

